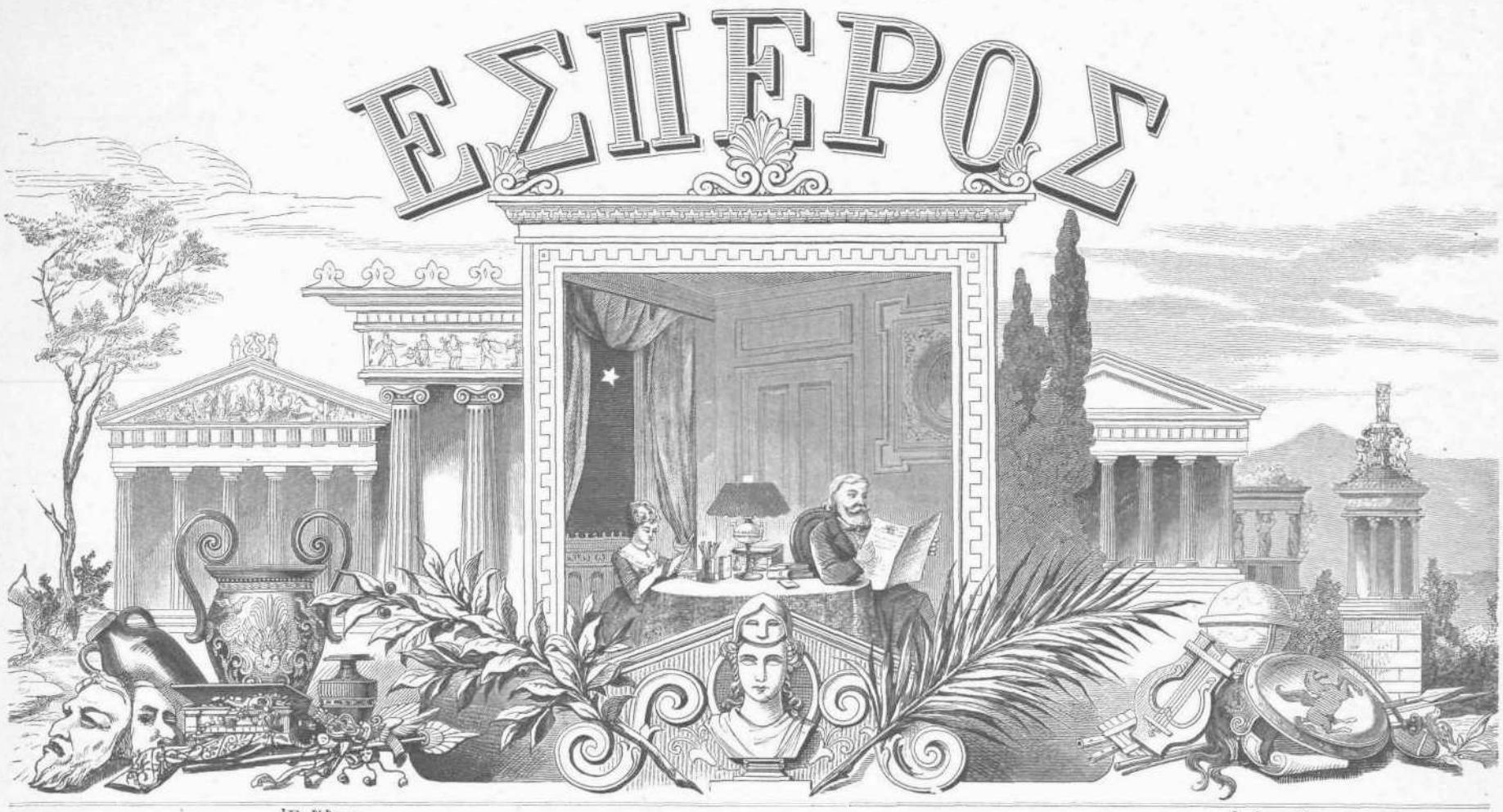

Ἔτος Α΄. | Ἐκδίδεται τῇ 1/13 καὶ 15/27. ἑκάστου μηνός. | Ἐν ΛΕΙΨΙΑι τῇ 15/27 Μαΐου 1881 | Τιμὴ ἐτησία Φράγκ. 40. Μάρκ. 32. Ῥούβλ. 16. | Ἀρ. 2.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ· Τὸ Πάσχα ἐν Θήβαις (μετ' εἰκόνος). — Λόρδος Βήκονσφηλδ. — Ἐμπορικὴ ἐν Λειψίᾳ πανήγυρις. — Νικόλαος Ῥούβινσταϊν (μετ' εἰκόνος). — Ὁ καταστρεπτικὸς ἐν Χίῳ σεισμός (μετὰ δύο εἰκόνων). — Ἀνάμνησις ἐκ Βενετίας (μετὰ εἰκόνος). — Ὁδὸς ἐν Βομβάῃ (μετὰ εἰκόνος). — Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις (συνέχεια). — Ἱστορικαὶ Εἰκόνες τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας. Ἀνδρόνικος ὁ Κομνηνός (συνέχεια). — Αὐτόγραφα (τέσσαρες εἰκόνες). — Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. — Ἀρχαιολογία. — Διάφορα. — Νεκρολογίαι.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

(μετ' εἰκόνος).

Δὲν ὑπάρχει λαὸς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅστις νὰ μὴ ἔχῃ τὰς πατροπαραδότους αὐτοῦ ἑορτάς. Αἱ ἑορταὶ αὗται εἶναι εἴτε θρησκευτικαί, εἴτε ἐθνικαὶ ἢ καὶ οἰκογενειακαί. Ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων εἰς αὐτὰς συνειθίζει ὁ ἄνθρωπος, αὐτὰς ἀγαπᾷ, διότι τὰς ἐνθυμεῖται τελουμένας καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ φαντασία του, νεανικὴ καὶ ζωηρά, ζωηρότερον ἀντελαμβάνετο τῶν ἐντυπώσεων.

Ὑπάρχουσιν ὅμως λαοί, οἵτινες εἴτε ἕνεκα τοῦ χαρακτῆρός των εἴτε ἕνεκα τοῦ ἀκραιφνεστέρου πρὸς τὰ πάτρια αἰσθήματος, θρησκευτικώτερον τῶν ἄλλων τηροῦσι τὰς ἑορτάς των, καὶ μεταξὺ τῶν λαῶν τούτων συγκαταλέγεται ἀναντιρρήτως καὶ ὁ Ἑλληνικός. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι ἔτι περιεργότερον, ὅταν ἀναμνησθῶμεν ὅτι ἡ μακροχρόνιος βάρβαρος δουλεία οὐ μόνον τὰς ἐθνικὰς ἑορτὰς εἶχεν ἐντελῶς καταλύσει, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ οἰκογενειακὰς κατὰ τὸ πλεῖστον εἶχε περιορίσει.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὅμως τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος κατετάχθη Θείᾳ συνάρσει εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐλευθέρων καὶ ἀνεξαρτήτων ἐθνῶν, ὁ λαὸς ἐλευθέρως πλέον ἡδύνατο νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν τέλεσιν τῶν ἑορτῶν αὐτοῦ. Ὁ Ἕλλην τῶν πατρῴων αὐτοῦ ἠθῶν καὶ ἐθίμων ἐνεθυμήθη, καὶ ἡ σημερινὴ Ἑλλὰς ἀναγεννωμένη ἔτεινε τὴν χεῖρά της πρὸς τὴν Ἑλλάδα τοῦ μεσαιῶνος, τὴν πρὸ τῆς βαρβάρου κατακτήσεως.

Τὸ περίεργον τοῦτο φαινόμενον λαοῦ ἀναγεννωμένου καὶ ἐκ τοῦ τάφου ἐγειρομένου, παρατηροῦμεν καὶ εἰς τὴν θρησκείαν καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν, ἃς ἀμφοτέρας ὁ ἀλλόθρησκος καὶ ἀλλόγλωσσος κατακτητὴς δὲν κατώρθωσε νὰ ἐκριζώσῃ ἐκ τῆς κατακτηθείσης χώρας.

Μία τῶν γενικωτέρων ἐν Ἑλλάδι ἑορτῶν, ἴσως δὲ καὶ τῶν εὐθυμοτέρων, εἶναι ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα, τῆς μεγάλης ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ χριστιανικὸς κόσμος πανηγυρίζει τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι πόλις, ὅσον μεγάλη καὶ ἂν ᾖναι, δὲν ὑπάρχει χωρίον, ὅσον μικρὸν καὶ ἂν ᾖναι, ἔνθα νὰ μὴ ἑορτάζηται τακτικῶς κατ' ἔτος τὸ Πάσχα. Ἡ ἑορτὴ αὕτη καὶ ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τὸν ἴδιόν της πάντοτε διατηρεῖ τύπον. Ἀνάπαυσις ἀπὸ πάσης ἐργασίας, ἐπισκέψεις συγγενῶν καὶ φίλων, τράπεζαι γέμουσαι φαγητῶν, ἀρνία ψητά, κ. τ. λ. Ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς μετέβαλε κάπως ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ βασιλείου καὶ ἐν ταῖς μεγαλειτέραις πόλεσι τὸν ἀρχαϊκὸν καὶ ἀφελῆ τῆς ἑορτῆς τύπον. Αἱ ἀριστοκρατικαὶ λ. χ. οἰκογένειαι τῶν Ἀθηνῶν ἢ τῶν Πατρῶν δὲν ψήνουσι τὸ ἀρνίον ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας των ὁλόκληρον· ἀλλὰ τὸ φέρουσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον παρεσκευασμένον. Οὐχ ἧττον ὅμως τὸ γενικὸν τῶν κατοίκων (καὶ τοῦτο λαμβάνεται κυρίως ὑπ' ὄψιν) διατηρεῖ ἀκόμη τὸ πατρῷον ἔθιμον. Ἐγνωρίσαμεν ἐν Ἀθήναις ἡλικιωμένον ἀνώτερον ὑπάλληλον, ἄνδρα καὶ ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὴν νεότητά του σπουδάσαντα καὶ ὡς νομάρχην, ὡς γενικὸν γραμματέα καὶ ὡς ὑπουργὸν πολλάκις ὑπηρετήσαντα, ὅστις ἐβεβαίονεν ἡμᾶς, ὅτι ἐὰν δὲν ἴδῃ ἐψηνόμενον ἐν τῇ αὐλῇ τῆς οἰκίας του τὸ ἀρνίον τοῦ Πάσχα, τὸ ὁποῖον μόνος του ἠγόρασε τὴν προτεραίαν ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐὰν δὲν μετέβαινε τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ν' ἀκούσῃ τὸ "Χριστὸς ἀνέστη" ἐνόμιζεν ὅτι δὲν εἶναι οὔτε Ἕλλην οὔτε χριστιανός. Τοσοῦτον ἐρριζωμένον εἶναι τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐν τῇ ψυχῇ καὶ ἐν τῇ φύσει αὐτῇ τοῦ Ἕλληνος.

Πρότινων ἀκόμη ἐτῶν ἠκούοντο καθ' ὅλην τὴν μεγάλην ἑβδομάδα ἐν μέσαις Ἀθήναις αἱ φωναὶ χιλιάδων προβάτων, μελλόντων νὰ θυσιασθῶσι τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Σήμερον ἡ ἀστυνομία, συμμορφουμένη πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις τῶν εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων, ἐξορίζει ἀμειλίκτως τὰ ποίμνια ἐκτὸς τῆς ζώνης τῆς πόλεως. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀφαιρεῖ ἀρκετὰ τὴν ἀφελῆ ποίησιν καὶ ῥωμαντικότητα τῆς ὡραίας ἑορτῆς. Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πυροβολισμοί, "ἔθιμον βάρβαρον" ὡς ἐν ταῖς ἀστυνομικαῖς προκηρύξεσιν ὀνομάζονται, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ πυροβολισμοί, οἱ τοσοῦτον ὀχληροὶ καὶ πολλάκις ἐπικίνδυνοι, ἐκλείποντες ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, ἀφαιροῦσι μέρος τοῦ τύπου τῆς ἑορτῆς.

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Ἑλλάδος ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα διετήρησε τὸν ἀκραιφνῆ καὶ καθαρὸν αὐτῆς τύπον. Ἐκεῖ καὶ τῶν ἀρνίων τὰ στίφη στρατοπεδεύουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ταῖς πλατείαις τοῦ χωρίου· ἐκεῖ καὶ οἱ πυροβολισμοὶ ἀντηχοῦντες ἀνενόχλητοι ἀγγέλλουσι διὰ τῆς βροντώδους αὐτῶν φωνῆς τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας· ἐκεῖ μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες τελοῦσι τὴν ἑορτὴν μὲ ὅλην ἐκείνην τὴν ἀφέλειαν καὶ ἁπλότητα, ἣν παρέλαβον παρὰ τῶν πατέρων αὐτῶν. Δυστυχὴς θεωρεῖται ἡ οἰκογένεια, ἡ μὴ οὖσα εἰς θέσιν ν' ἀγοράσῃ καὶ νὰ ψήσῃ ὁλόκληρον ἀρνίον· φράγκος καὶ ἄπιστος λέγεται ἐκεῖνος, ὅστις μὴ νηστεύσας καθ' ὅλην τὴν μεγάλην ἑβδομάδα δὲν ἑορτάζει τὸ Πάσχα του ὅπως τὸ ἔθιμον τὸ ἀπαιτεῖ. Ἠκούσαμεν ὅτι οἱ κάτοικοι μιᾶς ἐπαρχίας ἔκαμαν ποτὲ ἀναφορὰν πρὸς τὴν κυβέρνησιν, παρακαλοῦντες νὰ μετατεθῇ ὁ νομάρχης. Διατί; Διότι τὸν εἶδον τρώγοντα ὄρνιθα τὴν μεγάλην παρασκευὴν καὶ μὴ ἔχοντα ὁλόκληρον ἀρνίον ἐπὶ τῆς τραπέζης του τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παριστᾷ τὴν πανήγυριν τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα ἐν Θήβαις. Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν παρέστων θεαταὶ τοιαύτης ἑορτῆς ἔν τινι Ἑλληνικῇ ἐπαρχίᾳ θέλουσιν εὕρει ἐν τῇ εἰκόνι ταύτῃ ἀνάμνησιν εὐχάριστον παρελθόντων χρόνων, ὅσοι δὲ δὲν εἶδον αὐτὴν, θέλουσι λάβει μικράν τινα αὐτῆς ἰδέαν.

Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΗΚΟΝΣΦΗΛΔ.

(ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΔΙΣΡΑΕΛΗΣ.)

Εἷς τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τοῦ αἰῶνος ἡμῶν καὶ τῶν ἐγκριτωτέρων πολιτικῶν τῆς Ἀγγλίας, ὁ Λόρδος Βήκονσφηλδ ἀπέθανε τὴν νύκτα τῆς 6|18 Ἀπριλίου τρ. ἔτ. Ὁ θάνατος αὐτοῦ οὐ μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ ἀλλὰ καὶ ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης βαθεῖαν ἐπροξένησεν ἐντύπωσιν.

Ὁ Λόρδος Βήκονσφηλδ ἐγεννήθη τῇ 21 Δεκεμβρίου 1804 ἐν Λονδίνῳ ἐκ γονέων Ἰσραηλιτῶν. Ἡ δήλωσις τῆς γεννήσεώς του ἔχει ὡς ἑξῆς· "Γραφεῖον τῆς Συναγωγῆς τῶν Ἱσπανῶν καὶ Πορτογάλλων Ἰουδαίων ἐν Λονδίνῳ. Ὄνομα τοῦ τέκνου· Βενιαμὶν. Ὄνομα τοῦ πατρός· Ἰσαάκ. Τῆς μητρός· Μαρία. Ἐπίθετον Δισραέλης. Ἡμέρα τῆς γεννήσεως· Παρασκευή. Κατὰ τὸ Ἑβραϊκὸν ἡμερολόγιον· 19 Τεβὲτ 5565. Χριστιανικὸν ἡμερολόγιον· 21 Δεκ. 1804. Ἡ περιτομὴ ἐξετελέσθη ὑπὸ τοῦ Δ. Α. Λίνδου τῇ 26 Τεβὲτ 5565. Ἐπικυροῦται κ. τ. λ. Δ. Ι. δὲ Κάστρο."

Ὁ πάππος τοῦ Βήκονσφηλδ, ἀπόγονος Ἱσπανῶν Ἑβραίων, κατέφυγε πρὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἱερεξετάσεως εἰς τὴν Βενετίαν, ἔνθα ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἀπέκτησεν ἀρκετὴν περιουσίαν. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Ἰσαὰκ μετέβη εἰς Λονδῖνον, ὅπου μεθ' ἱκανῆς ἐπιτυχίας ἐκαλλιέργησε τὰ γράμματα, ἀποκτήσας φήμην ὡς συγγραφεύς. Ὁ υἱός του Βενιαμὶν ἦτο προωρισμένος διὰ τὸ ἐμπόριον, ἀλλ' ἡ κλίσις αὐτοῦ τὸν ὤθει πρὸς τὰς ἐπιστήμας. Ἐσπούδασε λοιπὸν Νομικὰ ἀσχολούμενος πρὸ πάντων μὲ τὴν φιλολογίαν. Ἐν ἡλικίᾳ 21 ἔτους ἐξέδωκε τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα, τὸ μυθιστόρημα Vivian Grey, ἐν ᾧ περιγράφονται μετὰ πολλῆς ζωηρότητος καὶ σατυρικῆς εὐτραπελείας αἱ εὐποροῦσαι τάξεις τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας.

Μετὰ πολύμηνον ἀποδημίαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἐπέστρεψεν εἰς Λονδῖνον, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, ὑπὸ ἀκρατήτου κεντούμενος φιλοδοξίας, κατεγίνετο εἰς τὸ νὰ γείνῃ γνωστός, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν πολιτικήν. Κατ' ἀρχὰς ὅμως τὸ τοιοῦτον δὲν ἦτο εὔκολον· πολλὰ τῷ παρενεβάλλοντο προσκόμματα, πολλὰς ὑπέστη ἀποτυχίας. Τέλος τῷ 1832 κατώρθωσε νὰ ἐκλεχθῇ βουλευτής. Χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις, ἣν ἔδωκε τῷ τότε πρωθυπουργῷ Λόρδῳ Melbourne. Ὁ Melbourne τὸν ἠρώτησεν· "Εἰπέ μοι, τί ζητεῖς;" Ὁ νέος βουλευτής, προσβλέπων τὸν γέροντα πρόεδρον ἀσκαρδαμυκτί· "Θέλω νὰ γείνω πρωθυπουργός!" τῷ ἀπήντησεν.

Ἀλλάξας μετ' οὐ πολὺ σημαίαν καὶ ἀσπασθεὶς τὰς ἀρχὰς τῶν συντηρητικῶν ἐξελέχθη τῷ 1837 πάλιν βουλευτής.

Ὅτε δὲ ἐξεφώνησεν ἐν τῇ βουλῇ τὸν πρῶτον αὐτοῦ λόγον, ἐχλευάσθη διὰ τὸ θεατρικὸν του ὕφος, διὰ τὴν παράδοξον προφοράν του καὶ ἐν γένει διὰ τὰς πομπώδεις καὶ ποιητικὰς αὐτοῦ φράσεις· "Γελᾶτε; εἶπεν ὀργίλως ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς βουλευτάς· δὲν θέλετε τώρα νὰ με ἀκούσητε; Πρέπει νὰ παύσω· ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ καιρὸς καθ' ὃν θὰ μὲ ἀκούσετε!"

Ἀλλὰ μέχρι τοῦ ἔτους 1839 ἡ τύχη ἐξηκολούθει νὰ τῷ ᾖναι ἐναντία. Τῷ 1839 ἐνυμφεύθη τὴν πρώτην αὐτοῦ σύζυγον, τὴν χήραν τοῦ βουλευτοῦ Lewis, ἥτις, σύντροφος πιστὴ καὶ νουνεχὴς τὸν ἐβοήθησε νὰ ὑπερνικήσῃ τὰς διαφόρους τοῦ πολιτικοῦ βίου θυέλλας. Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Πὴλ ἀνεπέτασε τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ὁ Δισραέλης ἐγένετο ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ τῷ 1852 εἰσῆλθε κατὰ πρῶτον εἰς τὸ ὑπουργεῖον, πρωθυπουργοῦντος τοῦ Λόρδου Δέρβη.

Ἐν τῇ συνόδῳ τοῦ 1866 ἐπολέμησεν ὁ Δισραέλης μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὸ ὑπουργεῖον Ῥωσσελ-Γλάδστωνος, καὶ κατώρθωσε νὰ ἔλθῃ πάλιν εἰς τὰ πράγματα, ἔνθα διέμεινε μέχρι τοῦ 1870, ὑποχωρήσας εἰς τὸν Γλάδστωνα· Τῷ 1874 ἐκλήθη πάλιν ὁ Δισραέλης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν συντηρητικῶν. Αἱ ἐπιτυχίαι του εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν καὶ κυρίως εἰς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα μεγάλην τῷ παρέσχον ἐν Ἀγγλίᾳ δημοτικότητα, διότι ὁ Βήκονσφηλδ ἦτο ἀνὴρ ὑπὲρ πάντα ἄλλον γνωρίζων νὰ κολακεύῃ τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, καὶ ἡ βασίλισσα, ἧς τὴν εὔνοιαν πρὸ πολλοῦ ἔχαιρεν, ἀπένειμεν αὐτῷ ἐπανελθόντι ἐκ τῆς ἐν Βερολίνῳ Συνδιασκέψεως τὸν τίτλον τοῦ κόμητος Βήκονσφηλδ, ἀφ' οὗ πρὸ πενταετίας ἤδη ὁ Δισραέλης εἶχε δεχθῆ τὸν τίτλον κομίσσης διὰ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ ἀποθανοῦσαν δευτέραν αὐτοῦ σύζυγον. Κατὰ Μάρτιον τέλος τοῦ 1880 ἠναγκάσθη πάλιν νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ ἀντίπαλον, τὸν Γλάδστωνα. Ἔκτοτε ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῇ ἄνω βουλῇ καὶ παρέσχεν οὐκ ὀλίγα πράγματα εἰς τὸ ἰρλανδικὸν ζήτημα, μέχρις οὗ ὁ θάνατος ἐλθὼν διέκοψε πάντα τὰ σχέδια.

Ὡς συγγραφεὺς ὁ Δισραέλης ἐγένετο γνωστὸς διὰ πολλῶν συγγραμμάτων, ἐν οἷς μετὰ πολλῆς ζωηρότητος ἀνέπτυξε τὰς ἀρχὰς τῆς οὕτω λεγομένης μερίδος τῆς νέας Ἀγγλίας. Ἡ ἀποθέωσις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ἀπαντᾶται ἐν αὐτοῖς ἐπανειλημμένως. Ὁ Ἑβραῖος, καί τοι βαπτισθεὶς, δὲν ἠδύνατο νὰ λησμονήσῃ τὴν καταγωγήν του. Ἀλλ' ἡ πολιτική του ἐνέργεια ἐπεσκίασε τὴν φιλολογικὴν αὐτοῦ δόξαν. Ἐν ἐσχάτῳ γήρατι συνέγραψε τὸ τελευταῖον αὐτοῦ μυθιστόρημα, ὁ Ἐνδυμίων, οὗ τὴν ἔκδοσιν ἐπώλησεν ἀντὶ 10 χιλ. λιρῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο εὗρε πολλοὺς τοὺς ἐπικριτάς, ἀποδεικνύει ὅμως τὴν ἔκτακτον τοῦ γέροντος ζωηρότητα. Ὁ σχεδὸν ὀγδοηκοντούτης συγγραφεὺς, λατρευτὴς ἔνθερμος πάντοτε τοῦ γυναικείου φύλου, δίδει εἰς τὸν νέον ἥρωά του τὴν συμβουλὴν νὰ θηρεύῃ πάντοτε τὴν εὔνοιαν τῶν γυναικῶν, διότι μόνον δι' αὐτῶν δύναται ὁ νέος νὰ κάμῃ τὴν τύχην του εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον.

Ὁριστικὴν κρίσιν περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνδρὸς, ὃν σήμερον θρηνεῖ ἡ Ἀγγλία, δὲν δύναταί τις ἀκόμη νὰ ἐπιφέρῃ. Ἀναντίρρητον ὅμως εἶναι ὅτι μετὰ τοὺς χρόνους τοῦ νεωτέρου Πίττ ὁ Λόρδος Βήκονσφηλδ ὑπῆρξεν ὁ ἱκανώτερος τῶν Ἄγγλων πολιτικῶν. Τὴν εὔνοιαν τῆς βασιλίσσης ἔχαιρε μέχρι τῆς τελευταίας τοῦ βίου του στιγμῆς. Ἡ μνήμη του θέλει διατηρηθῆ ἀκμαία ἐν τῇ πατρίδι του Ἀγγλίᾳ, καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροί του ἴσανται θαυμάζοντες ἐνώπιον τοῦ φερέτρου τοῦ ἀπελθόντος ἀνδρός. Ἀπόδειξις ἡ ἐσχάτως παμψηφεὶ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθεῖσα ἀνέγερσις μνημείου τῷ Λόρδῳ Βήκονσφηλδ ἐν τῷ ἀγγλικῷ Πανθέῳ, τῷ ναῷ τοῦ Westminster.

Η ΕΝ ΛΕΙΨΙΑι ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ.

Ἡ Λειψία εἶναι ὡς γνωστὸν μία τῶν ἐμπορικωτέρων ἠπειρωτικῶν πόλεων τῆς Γερμανίας. Τελευταίως κάπως ἐσμικρύνθη ἡ σημασία της αὕτη ἕνεκα τῆς καὶ ἐμπόριον καὶ βιομηχανίαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀπορροφούσης πρωτευούσης τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, τοῦ Βερολίνου, οὗ ἡ Λειψία τρεῖς μόνον ὥρας διὰ τοῦ σιδηροδρόμου ἀπέχει· οὐχ ἧττον ὅμως ἡ Λειψία διατηρεῖ πάντοτε τὴν θέσιν αὐτῆς διὰ τῶν τρὶς τοῦ ἔτους ἐν αὐτῇ τελουμένων μεγάλων ἐμπορικῶν πανηγύρεων, αἵ τινες λαμβάνουσι χώραν τὸ νέον ἔτος, ὅτε ἡ πανήγυρις διαρκεῖ δύω ἑβδομάδας, τὸ Πάσχα καὶ κατὰ Σεπτέμβριον, ὅτε διαρκεῖ τέσσαρας ὅλας ἑβδομάδας. Ὅτι αἱ συναλλαγαὶ δὲν εἶναι μικραί, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς δύω τελευταίας ταύτας πανηγύρεις, ἀπόδειξις εἶναι ἡ μεγάλη τῶν ξένων ἐμπόρων συρροή. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ διάρκεια τῶν πανηγύρεων ἦτο ὡρισμένη ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας· ἐπειδὴ ὅμως τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ καταστήματα ἔπεμπον τοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς Λειψίαν πρὶν ἀρχίσῃ ἡ μεγάλη τῆς πανηγύρεως ταραχή, ὅπως ἐν ἡσυχίᾳ διαπραγματευθῶσιν, ἐπεκράτησε νὰ προστίθεται μία ἑβδομάς, ἡ λεγομένη ἑβδομὰς τῶν χονδρικῶν πωλήσεων, ἥτις ἀποτελεῖ σήμερον τὸ κυριώτερον μέρος τῆς ὅλης πανηγύρεως, καὶ καθ' ἣν μόνον χονδρικαὶ πωλήσεις καὶ ἀγοραὶ ἐπιτρέπονται.

Τὸ συμαντικώτερον προϊὸν τῆς συναλλαγῆς ἀποτελοῦσι τὰ δέρματα, κατειργασέμνα καὶ μή. Ἐν διαστήματι 4 ἢ 5 ἡμερῶν γίνονται συνήθως πωλήσεις $1\frac{1}{2}$ ἑκατομ. χιλιογράμμων δερμάτων. Ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν καὶ ἐν γένει τὸ ἀνατολικὸν στοιχεῖον λαμβάνει πολὺ ἐνεργὸν εἰς τοῦτο μέρος εἶναι φυσικὸν, καθότι ἐξ ὅλων τῶν δερμάτων τὰ δέρματα τῶν μερῶν ἡμῶν κατέχουσι τὴν πρώτην θέσιν. Ἐν ᾧ εἰς τὰ ἄλλα εἴδη παρατηρεῖται ἀπό τινων ἐτῶν ἐλάττωσίς τις, τὰ δέρματα δεικνύουσι τοὐναντίον πάντοτε τάσιν αὐξήσεως.

Μετὰ τὰ δέρματα ἔρχονται τὰ ἐριοῦχα (αἱ τσόχαι), τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσιν ἕνα τῶν κυριωτέρων βιομηχανικῶν κλάδων τοῦ βασιλείου τῆς Σαξωνίας. Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου ἔρχονται οἱ τῶν γερμανικῶν ἐριούχων ἀγορασταί, καὶ αὐτοὶ οἱ Βέλγοι καὶ Γάλλοι δὲν ἀπαξιοῦσι ν' ἀγοράζωσιν αὐτά, μεταπωλοῦντες αὐτὰ ἴσως κατόπιν ὡς προϊόντα γαλλικῶν καὶ βελγικῶν ἐργοστασίων. Διὰ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ ἐμπορίου κατεσκευάσθησαν μεγάλαι στοαὶ τῶν ἐριούχων (Tuchhallen), ἐν αἷς οἱ πωληταὶ ἔχουσι τὴν εὐκολίαν νὰ ἐκθέτωσι δεόντως τὰ ἐμπορεύματά των.

Ἔρχονται κατόπιν τὰ μουσικὰ ὄργανα, τὰ παιδικὰ παιγνίδια καὶ τὰ ὡραῖα λινὰ ὑφάσματα, τὰ ὁποῖα κατασκευάζονται εἰς τὰ περίχωρα.

Μετὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς χονδρικῆς πωλήσεως ἄρχεται κυρίως ἡ πανήγυρις. Κώδων κρουόμενος τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς ἀγγέλλει τὴν ἔναρξιν αὐτῆς. Εὐθὺς ἀνοίγονται πάντα τὰ ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν πλατειῶν καὶ λεωφόρων στηθέντα ξύλινα παραπήγματα, ἐν οἷς γίνεται ἡ λιανικὴ λεγομένη πώλησις.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους εἶναι μεγίστη πρὸ πάντων ἐν τῇ πλατείᾳ, ἔνθα ἐκτίθενται διάφορα θεάματα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ φιλοπερίεργου πλήθους. Ἐνίοτε τὰ θεάματα ταῦτα, ἀγυρτικαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκθέσεις, διεγείρουσιν ἀντὶ τῆς περιεργείας τὴν ἀηδίαν· ἀλλ' ὁ ὄχλος θέλει νὰ διασκεδάσῃ καὶ — διασκεδάζει. Αἱ ὁδοὶ καθίστανται ἀδιάβατοι ἕνεκα τῆς μεγάλης συγκεντρώσεως τῶν ἀνθρώπων· μικροὶ καὶ μεγάλοι, νέοι καὶ γέροντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες συνοθοῦνται ἀναμὶξ ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, καὶ ὅταν μάλιστα βαρεῖά τις φορτηγὴ ἅμαξα διασταυροῦ τὰς στενὰς τῆς πόλεως ὁδούς, σχηματίζεται ἀληθὴς φράκτης καὶ τὸ ἀνθρώπινον ῥεῦμα σταματᾷ ἐπὶ στιγμὴν ὡς ἀπολιθούμενον.

Ὅτι κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, καὶ μάλιστα ὅταν ὁ καιρὸς διατηρῆται εὔδιος, οἱ ταχυδακτυλουργοὶ ἐξασκοῦσιν ἐν ταῖς πολυπληθέσιν ὁδοῖς καὶ πλατείαις τὸ ἔντιμον αὐτῶν ἐπάγγελμα, εἶναι εὐνόητον, καὶ ὁ καθ' ἑκάστην ἐκδιδόμενος ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας κατάλογος

τῶν ἀπολεσθέντων καὶ κλαπέντων πραγμάτων κατέχει πολλὰς σελίδας εἰς σχῆμα μεγάλου τετάρτου.

Ὁ θέλων νὰ σπουδάσῃ τοὺς διαφόρους τύπους καὶ τὰς διαφόρους φυσιογνωμίας ἔχει στάδιον ἀνοικτόν, καὶ πολλοὶ ζωγράφοι θὰ ἔπραττον ἴσως καλλίτερον ἐπισκεπτόμενοι ἐπὶ δύω ἢ τρεῖς ἑβδομάδας τὴν πανήγυριν τῆς Λειψίας παρὰ ἐπιχειροῦντες πολυδαπάνους καὶ κοπιώδεις ἀποδημίας πρὸς εὕρεσιν περιέργων ὑποθέσεων. Δυνάμεθα νὰ βεβαιόσωμεν αὐτοὺς ὅτι καὶ πρωτοτυπίαν πολλὴν θὰ εὕρισκον καὶ ὕλην ἄφθονον διὰ τὴν γραφίδα των.

Ἐν τῷ ἑπομένῳ τεύχει θέλομεν δώσει στατιστικάς τινας πληροφορίας περὶ τῆς ἐφετεινῆς τοῦ Πάσχα πανηγύρεως, ἥτις διαρκέσασα τέσσαρας ἀκριβῶς ἑβδομάδας, ἔληξε πρὸ τριῶν μόλις ἡμερῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΟΥΒΙΝΣΤΑΙΝ.

Μουσικός, ἀποθ. κατὰ Μάρτιον 1881.

(μετ' εἰκόνος.)

Ὁ Νικόλαος Γ. Ῥούβινσταϊν ἐγεννήθη ἐν Μόσχᾳ τῷ 1835. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶχε μεγάλα κτήματα ἐν Βεσσαραβίᾳ, ἀλλὰ συνεπείᾳ δίκης τινὸς μετὰ τῆς κυβερνήσεως ἀπώλεσεν ἅπασαν τὴν περιουσίαν του καὶ ἠναγκάσθη νὰ μετοικήσῃ εἰς Μόσχαν, ἔνθα ἐσύστησεν ἐργοστάσιον μολυβδοκονδύλων. Ὁ πρεσβύτερος αὐτοῦ υἱὸς Ἀντώνιος, γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1830, ὡς καὶ ὁ νεώτερος υἱὸς Νικόλαος, ἐκ τῆς παιδικῆς των ἤδη ἡλικίας ἔκτακτον ἐδείκνυον πρὸς τὴν μουσικὴν κλίσιν, ἣν ἔτι μᾶλλον ἀνέπτυξεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, γυνὴ πεπαιδευμένη καὶ κυμβαλίστρια ἐκ τῶν δοκιμωτέρων. Τῷ 1844 οἱ δύο ἀδελφοὶ μετέβησαν μετὰ τῆς μητρός των εἰς Βερολῖνον, ἔνθα εὑρέθησαν ὑπὸ τὴν εὐεργετικὴν ἐπιῤῥοὴν τοῦ ἐξόχου Μενδελσῶνος καὶ τοῦ διασήμου Δαίνου. Ὁ ἐν ἔτει 1846 ἐπισυμβὰς θάνατος τοῦ πατρὸς ἠνάγκασε τὴν μητέρα νὰ σπεύσῃ εἰς Μόσχαν μετὰ τοῦ ἐνδεκαετοῦς Νικολάου, ἐν ᾧ ὁ Ἀντώνιος πρὸς τελειοποίησίν του μετέβη εἰς Βιένννην.

Ἔκτοτε ὁ Νικόλαος Ῥούβινσταϊν δὲν ἐγκατέλιπε πλέον τὴν Ῥωσσίαν. Ἐνεγράφη φοιτητὴς τῆς Νομικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Μόσχας, ἔνθα καὶ ἀπεπεράτωσε τῷ 1855 τὰς σπουδὰς αὐτοῦ. Τῷ 1860 διωρίσθη διευθυντὴς τῆς ἐν Μόσχᾳ μουσικῆς Ἑταιρίας, συστήσας καὶ τὰς τοσοῦτον ἀρεστὰς μουσικὰς ἑσπερίδας καὶ μετ' οὐ πολὺ καὶ τὸ Ὠιδεῖον, οὗ ἐγένετο διευθυντής.

Ἐπὶ εἴκοσιν ὅλα ἔτη οὐδεὶς ποτὲ τὸν εἶδε παραμελοῦντα τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς διευθυντοῦ, ὡς διδασκάλου καὶ ἀρχιμουσικοῦ.

Διὰ νὰ ἐννοήσῃ τις τί ὀφείλει ἡ ἀρχαία τῆς Ῥωσσίας πρωτεύουσα εἰς τὸν Νικόλαον Ῥούβινσταϊν, πρέπει ν' ἀναλογισθῇ τί ἦτο ἡ Μόσχα ὑπὸ μουσικὴν ἔποψιν πρὸ αὐτοῦ, καὶ τί ἐντὸς εἴκοσιν ἐτῶν ἐγένετο. Πρὸ αὐτοῦ ἡ μουσική, ὡς τέχνη, περιωρίζετο ἐντὸς στενωτάτου κύκλου τῆς προνομιούχου τῶν πολιτῶν τάξεως, καὶ ἐνταῦθα δὲν ἦτο ἀντικείμενον ἀνάγκης ἀλλὰ μόνον πολυτελείας καὶ ἐπιδείξεως. Οἱ μεγάλοι κλασικοὶ μουσικοὶ ἦσαν σχεδὸν ἄγνωστοι.

Τῷ 1858 ὁ Ἀντώνιος Ῥούβινσταϊν ἵδρυσεν ἐν Πετρουπόλει τὴν ῥωσσικὴν μουσικὴν Ἑταιρίαν, ἧς τμῆμα ἐγένετο ἡ ἐν Μόσχᾳ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ ἄοκνος τοῦ Νικολάου δραστηριότης συνεβάδιζε μετὰ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας. Ἡ μουσικὴ τέχνη, κεκλεισμένη μέχρι τοῦδε ἐντὸς τῶν τοίχων τῶν πλουσίων μεγάρων, ἐγένετο ἀνάγκη ὅλων τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ. Καὶ εἰς τοῦτο κυρίως ἔγκειται ἡ μεγάλη τοῦ Νικ. Ῥούβινσταϊν ἀξία, ἣν ἡ Μόσχα οὐδέποτε θέλει λησμονήσει.

Περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα μὲ πόσην ἀφιλοκέρδειαν εἰργάζετο. Γνωσταὶ εἰσὶν αἱ συναυλίαι αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατὰ τὸν τελευταῖον ῥωσσο-τουρκικὸν πόλεμον, γνωσταὶ ἐπίσης αἱ συναυλίαι του ἐν καιρῷ τῆς μεγάλης ἐν Παρισίοις Ἐκθέσεως· γνωσταὶ ἐπίσης αἱ χρηματικαὶ βοήθειαι, ἃς παρεῖχε πάντοτε εἰς ἐνδεεῖς καὶ ἐπιμελεῖς τοῦ Ὠιδείου μαθητάς, μεθ' ὧν ἐμοίραζε πολλάκις καὶ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ῥούβλιον.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Νικολάου Ῥούβινσταϊν ἡ Ῥωσσία ἀπώλεσεν ἕνα τῶν διαπρεπεστέρων αὐτῆς κυμβαλιστῶν καὶ μουσικοδιδασκάλων, ὡς καὶ ἕνα τῶν εὐεργετικωτέρων αὐτῆς πολιτῶν.

Ἡ παροῦσα εἰκὼν ἐλήφθη ἐκ φωτογραφίας, εὐμενῶς σταλείσης ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑι ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ.

Αἱ ἐκ μέρους τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως καὶ δαπάνῃ αὐτῆς ἐνεργηθεῖσαι ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφαὶ ἐπερατώθησαν. Κατὰ τὴν μεταξὺ Ἑλληνικῆς καὶ γερμανικῆς κυβερνήσεως συνομολογηθεῖσαν σύμβασιν, ἡ Γερμανία δικαιοῦται νὰ λάβῃ τὰ διπλᾶ τῶν ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων. Ἤδη ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις ἀπαιτεῖ πλέον τῶν δύο χιλιάδων ἀντικειμένων, ἅ τινα αἱ ἀνασκαφαὶ ἀπεκάλυψαν. Εἶναι δὲ τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἐκ μαρμάρου, ἐκ χαλκοῦ, ἐξ ὑέλου κ. τ. λ. Πολὺς ἐγένετο ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις λόγος περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τούτων, καί, ὡς μανθάνομεν, αἱ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διαπραγματεύσεις ἤχθησαν εἰς αἴσιον πέρας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γερμανίας.

Αἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφαὶ ὑπῆρξαν καὶ ἐνδιαφέρουσαι πολὺ καὶ γόνιμοι, καὶ ἡ Ἀρχαιολογία δικαίως σεμνύνεται ἐπὶ τῷ νέῳ αὐτῆς τούτῳ θριάμβῳ.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΩΣΤΙΑι.

Κατὰ τὰς γινομένας ἐν Ὠστίᾳ ἀνασκαφάς, αἵ τινες διενεργοῦνται ὑπὸ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως, ἐγένετο κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας σπουδαιοτάτη ἀνακάλυψις.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Ὠστία ἦτο ἐν καιρῷ τῆς ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας πόλις μεγάλη, κατοικουμένη ὑπὸ ὀγδοήκοντα χιλιάδων ψυχῶν.

Πλησίον τοῦ ἀρχαίου ῥωμαϊκοῦ θεάτρου ἀνεκαλύφθη βωμὸς ἐξαισίας ὡραιότητος. Εἰς τὰς πλευρὰς τοῦ βωμοῦ τούτου ὑπάρχουσιν ἐν ἀναγλύφοις παραστάσεις τῆς γεννήσεως καὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῶν διδύμων Ῥωμύλου καὶ Ῥέμου. Ὁ βωμὸς οὗτος, τὸ σημαντικώτερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐν Ὠστίᾳ ἀνακαλυφθέντων ἀρχαίων, εἶναι θαυμασίας διατηρήσεως.

ΓΝΗΣΙΑ ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ VELASQUEZ.

Εἰκὼν γνησία τοῦ VELASQUEZ ἀνεκαλύφθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ ἐν Βιέννῃ Ἀκαδημίᾳ τῶν ὡραίων τεχνῶν. Ἡ εἰκὼν παριστᾷ τὸν βασιλέα Φίλιππον Β'. ἔφιππον, καὶ ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ἀντιγραφή. Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ καθηγητῶν τῆς Ἀκαδημίας, τῶν διασημοτέρων, ἐξετάσασα τὸ ἔργον, ἀπεφάνθη ὅτι πράγματι εἶναι πρωτότυπον.

Ο ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΣ ΕΝ ΧΙΩι ΣΕΙΣΜΟΣ

(μετ' εἰκόνων).

Παρῆλθον ἤδη τόσαι ἡμέραι ἀπὸ τοῦ καταστρεπτικοῦ σεισμοῦ, τοῦ ἐνσκήψαντος κατὰ τῆς ἀτυχοῦς νήσου Χίου, καὶ ἀκόμη ὁ κόσμος δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τῆς βαθείας ἐντυπώσεως, ἣν τὸ φρικῶδες τοῦτο συμβὰν ἐνεποίησεν. Ὁ μικρός, ὁ ἀνίσχυρος ἄνθρωπος ἵσταται τρέμων ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τῆς φύσεως στοιχείων, καὶ ὅλαι αἱ γνώσεις του, ὅλαι τῆς ἐπιστήμης αἱ ἔρευναι ἀποδεικνύονται παιδαριώδεις ἀπέναντι τῶν καταπληκτικῶν τῆς φύσεως δυνάμεων. Εἶναι αἰνίγματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα οὐδεὶς σοφὸς θέλει ποτὲ λύσει, εἶναι γεγονότα διαλανθάνοντα τοῦ ἀνθρωπίνου νοὸς τὴν διορατικότητα. Μόνον τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεγάλης

ταύτης τῶν στοιχείων ἐπιῤῥοῆς δυνάμεθα νὰ ἐπιβεβαιώσωμεν· ἀλλ' οὔτε τὰς αἰτίας των οὔτε τὴν πηγὴν αὐτῶν εὑρίσκομεν.

Αἱ ἐνέργειαι αὗται τῆς φύσεως φοβερὸν πάλιν ἔδωκαν δεῖγμα τῆς καταπληκτικῆς αὐτῶν ἐπιῤῥοῆς. Ὅπου χθὲς ἀκόμη ὑπῆρχον πόλεις ἀνθηραὶ καὶ τερπναὶ πεδιάδες, ὅπου χθὲς ἀκόμη ἔζων ἄνθρωποι εὐτυχεῖς — σήμερον βασιλεύει καταστροφὴ καὶ θάνατος!

Τὰ καθ' ἕκαστα τῆς φρικώδους ἐν Χίῳ καταστροφῆς εἰσὶν ἀρκούντως γνωστά. Ἅπας ὁ τύπος ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὅλων τῶν χωρῶν περιεῖχε κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τὰς σπαραξικαρδίους λεπτομερείας. Ἡμεῖς δὲν θέλομεν ἐνδιατρίψει εἰς αὐτὰς διότι πράγματι πολὺ λυπηραὶ εἶναι.

Σήμερον παρουσιάζομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν δύω πρωτοτύπους εἰκόνας τῆς Χίου, τὴν μὲν παριστῶσαν τὴν ὡραίαν νῆσον, τὸν "Παράδεισον τοῦτον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχιπελάγους", ὡς δικαίως ὠνομάσθη, πρὸ τῆς καταστροφῆς, τὴν δὲ ληφθεῖσαν φωτογραφικῶς ἐπιτοπίως μετὰ τὸν σεισμὸν καὶ παριστῶσαν μέρος μικρὸν τῆς καταστροφῆς. Ναὶ μέν, φαίνονται ἀκόμη ὀρθοὶ τοῖχοι οἰκιῶν, φαίνονται ἀκόμη σωζόμενά που τὰ ἔργα τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν· ἀλλ' οὐχ ἧττον τὰ ὀλέθρια τοῦ σεισμοῦ ἀποτελέσματα εἰσὶ καταφανῆ. Οἱ ὀρθοὶ τοῖχοι δὲν περικλείουσι πλέον τί, διότι τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν κατέπεσεν. Οἱ ἰσχυροὶ κλονισμοὶ κατέστρεψαν ἐν μιᾷ στιγμῇ ὅ,τι χεῖρες ἀνθρώπων ἐν μεγάλῳ χρονικῷ διαστήματι ἀνήγειρον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΟΥΒΙΝΣΤΑΙΝ.

Πεπρωμένον φαίνεται ἦτο ἡ ὡραία αὕτη νῆσος νὰ καταστῇ ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις μεγαλομάρτυς. Τῷ 1822 τὴν κατέστρεψαν οἱ ἄνθρωποι καὶ τὴν ἠρήμωσαν μὲ τὰ ἄγρια αὐτῶν πάθη, σήμερον δὲ μετὰ παρέλευσιν μόλις 60 ἐτῶν τὴν καταστρέφει ἡ φύσις μὲ τὴν σιδηρᾶν καὶ ἀμείλικτον αὐτῆς χεῖρα, μὲ τὴν ἀκαταδάμαστον ἐκείνην δύναμιν, ἐναντίον τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἰσχύει φραγμός.

Ἀλλ' ὅπως τότε κατὰ τὴν μεγάλην τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐπανάστασιν εὑρέθησαν ἄνθρωποι εὐεργετικοί, προσπαθήσαντες ὅσον τοῦτο τοῖς ἦτο δυνατὸν ν' ἀνακουφίσωσι τὴν δυστυχίαν τῶν κατοίκων τῆς Χίου, προσφέροντες ἄσυλον καὶ ἄρτον εἰς τοὺς πρόσφυγας, οὕτω καὶ σήμερον πάλιν ἡ ἀκάματος καὶ πάντοτε πρόθυμος φιλανθρωπία ἔρχεται εἰς ἐπικουρίαν δεινοπαθούντων πλασμάτων, καὶ πρῶτοι σπεύδουσιν ἀρωγοὶ καὶ ἀντιλήπτορες τῶν δούλων ἀδελφῶν οἱ ἐλεύθεροι τῆς Ἑλλάδος ἀδελφοί, ἐννοοῦντες κάλλιστα τὴν σημασίαν τοῦ ῥητοῦ· „Bis dat qui cito dat.“ ("Δίδει δὶς ὁ ταχέως δίδων.")

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΕΚ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

(μετ' εἰκόνος).

Γνωστὸν τοῖς πᾶσιν εἶναι ὅτι αἱ περιστεραὶ τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου ἐν Βενετίᾳ ἀπολαμβάνουσι παρὰ τῷ λαῷ ὑπολήψεως καὶ σεβασμοῦ ἱερῶν περιστερῶν· ἴσως ὅμως ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἀποθεώσεως δὲν εἶναι τοσοῦτον γνωστή. Παράδοσίς τις λέγει, ὅτι ἐν ἀρχῇ τῆς 13^{ης} ἑκατονταετηρίδος ὁ ναύαρχος τῆς ἑνετικῆς δημοκρατίας Δάνδολος ἔλαβε περὶ τῆς πολιορκίας τῆς Κρήτης διὰ μέσου περιστερῶν πληροφορίας, δι' ὧν κυρίως ἐπετεύχθη ἡ ἅλωσις τῆς νήσου. Ὁ ἀνδρεῖος ναύαρχος πάλιν διὰ περιστερῶν ἀπέστειλε τὴν εἴδησιν τῆς ἁλώσεως τῆς Κρήτης εἰς τὴν Βενετίαν, ἔνθα ὑπὸ τὰς στοὰς τῆς πλατείας τοῦ Ἁγίου Μάρκου παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς πτερωτοὺς τούτους ἀγγελιαφόρους κατάλληλα καταλύμματα. Αἱ ἀπόγονοι τῶν ἐνδόξων ἐκείνων περιστερῶν, πληθυνθεῖσαι ἔκτοτε, τρέφονται μέχρι σήμερον δημοτικῇ δαπάνῃ καὶ χαίρουσαι πετῶσι περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας τῶν τὴν τροφοδότησιν αὐτῶν ἐντεταλμένων γυναικῶν. Ἐπειδὴ δὲ οὐδενὶ ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ τὰς κυνηγήσῃ οὔτε νὰ τὰς φονεύσῃ, αἱ περιστεραὶ ἐκεῖναι διάγουσι βίον ἥσυχον καὶ ἀμέριμνον. Πάντες οἱ τὴν Βενετίαν ἐπισκεφθέντες εἶδον βεβαίως τὰ περίεργα ἐκεῖνα πτηνά. Ἡ ἡμετέρα εἰκών, ἔργον δοκίμου ζωγράφου, τοῦ ECHTLER, παριστᾷ τὴν στιγμὴν τῆς τροφοδοτήσεως.

ΟΔΟΣ ΕΝ ΒΟΜΒΑΗι

(μετ' εἰκόνος).

Ἐν τῇ κατ' αὐτὰς τελουμένῃ ἐνταῦθα ἐκθέσει τῶν Βιβλιοπωλῶν ἐξετέθη καὶ πολυτελέστατον σύγγραμμα, τίτλον φέρον "Αἱ Ἰνδίαι", καὶ περιέχον περιγραφὴν τῆς Ἰνδικῆς αὐτοκρατορίας ὑπὸ τοῦ Αἰμιλίου SCHLAGINTWEIT, ᾧ τινι παρεχωρήθησαν παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως πρὸς μελέτην ἅπασαι αἱ σχετικαὶ περὶ Ἰνδιῶν ἐκθέσεις. Ὁ συγγραφεὺς συνεπλήρωσε τὸ ἔργον του κατὰ τὸ χειρόγραφον καὶ τὰς συλλογὰς τοῦ διασήμου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Ἀδόλφου, περιελθόντος ἐν τοῖς ἔτεσι 1854—1858 τὰς Ἰνδίας.

Τὸ σύγγραμμα ἐξεδόθη λίαν φιλοκάλως ἐν τοῖς ἐν Λειψίᾳ καταστήμασι τῶν Κυρίων Ἐῤῥίκου SCHMIDT καὶ Καρόλου GÜNTHER, καὶ κοσμεῖται ὑπὸ πλείστων ὡραίων ξυλογραφημένων εἰκόνων κατὰ φωτογραφίας καὶ κατὰ τὰ σχέδια δοκίμων καλλιτεχνῶν.

Ὡς δεῖγμα τῶν ξυλογραφιῶν τούτων παραθέτομεν ἐνταῦθα εἰκόνα, παριστῶσαν ὁδὸν ἐν τῇ ἐμπορικωτάτῃ πόλει τῆς Βομβάης, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ φέρωμεν ἐν τῷ ἑπομένῳ τεύχει καὶ ἑτέραν εἰκόνα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

ὑπὸ

ΓΑΙΤΟΥ.

(ὅρα προηγούμ. τεῦχος.)

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ. ΘΟΑΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἡ θεὰ δώῃ δῶρά σοι βασιλικά,
νίκην καὶ δόξαν, πλοῦτον, τὰ χρηστὰ τοῖς σοῖς,
πάσης εὐχῆς σου εὐσεβοῦς ἐκπλήρωσιν,
καὶ ὡς ὑπὲρ τῶν ἄλλων πάντων μεριμνᾷς,
ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πάντας νὰ εὐδαιμονῇς.

ΘΟΑΣ.

Θὰ μ' εὐηρέστουν τοῦ λαοῦ μου ἔπαινοι.
Ἃ ἐκτησάμην, ταῦτ' ἀπολαμβάνουσιν
ἀντ' ἐμοῦ ἄλλοι. Εἰν' εὐδαιμονέστατος
ἢ ἄρχων ἢ δημότης, ὅστις ἀπαντᾷ
εὐδαιμονίαν ἐν αὐτῷ τῷ οἴκῳ του.
Σὺ ἐμερίσθης τὴν βαθεῖαν θλῖψιν μου,
ὅτε τὸ ξίφος τῶν ἐχθρῶν τὸν ἔσχατον,
τὸν ἄριστον υἱόν μου μοὶ ἀφήρπασεν.
Ὅσῳ ἐντός μου ἔρλεγεν ἐκδίκησις,
δὲν ᾐσθανόμην ἔρημον τὸν οἶκόν μου·
ἀλλ' ἐπιστρέφων κορεσθεὶς, τὸ κράτος των
ἐξολοθρεύσας, ἐκδικήσας τὸν υἱόν,
οὐδὲν εὑρίσκω τὸ κατ' οἶκον τέρπον με·
ἡ δυσθυμία ἤδη καὶ ἡ μέριμνα
βωβὴν πιέζουν ἤδη τὴν ὑπακοήν,
ἥτις φαιδρὰ τὸ πάλαι μὲ προσέλαμπε.
Καθεὶς τὸ μέλλον ποῖον ἔσται μεριμνῶν,
τὸν ἄπαιδά με ὡς ὀφείλων σέβεται.
Εἰς τοῦτον πάλιν τὸν ναὸν προσέρχομαι,
εἰς ὃν πολλάκις ἦλθον ἱκετήρια
τελέσων νίκης, ἢ εὐχαριστήρια.
Ἀρχαῖον πόθον τρέφω, οὐδ' ἀπρόβλεπτον
οὐδ' ἄγνωστόν σοι, πρὸς εὐδαιμονίαν μου
καὶ τοῦ λαοῦ εὐημερίαν, προσφιλῆ
μνηστὴν νὰ σ' εἰσαγάγω εἰς τὸν οἶκόν μου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πολὺ προσφέρεις, ἄναξ, εἰς τὴν ἄγνωστον.
Ἐνώπιόν σου αἰδουμένη ἵσταται
ἡ πρόσφυξ, ἥτις προστασίαν ᾔτησε
καὶ ἡσυχίαν μόνον, ἣν τῇ χορηγεῖς.

ΘΟΑΣ.

Πῶς τῆς καταγωγῆς σου τὸ ἀπόῤῥητον
μοὶ κρύπτεις, ὅπως εἰς τὸν ἔσχατον, καλὸν
οὐδεὶς λαὸς τὸ λέγει, οὐδὲ δίκαιον.
Τοὺς ξένους αὗτη ἡ ἀκτὴ ἀποσοβεῖ.
Ὁ νόμος κ' ἡ ἀνάγκη τὸ προστάζουσι.
Παρὰ σοῦ ὅμως, ἣν, ἀπολαμβάνουσαν
παντὸς δικαίου, ἐλευθέραν παρ' ἡμῖν
φιλοξενοῦμεν, ζῶσαν κατὰ θέλησιν,
ἐμπιστοσύνην ἤλπιζον, ἧς ἄξιος
ὁ ξενοδόχος ὁ πιστὸς νομίζεται.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Γονεῖς καὶ οἶκον, ἄναξ, ἂν ἀπέκρυψα,
ἦν ἐκ στενοχωρίας μόνον, οὐδαμῶς
ἐκ δυσπιστίας. Ἴσως ἂν ἐγνώριζες
τίς ἵσταται ἐμπρός σου, τίς ἐπάρατος
ἐστὶν ἣν προστατεύων τρέφεις, ἤθελεν
ἡ φρίκη καταλάβει τὴν μεγάλην σου
καρδίαν· ἀντὶ θέσιν δ' εἰς τὸν θρόνον σου
νὰ μοὶ προσφέργῃς, μᾶλλον ὑπερόριον
τῆς σῆς ἐπικρατείας θὰ μ' ἀπέπεμπες,
ἐλεεινὴν θὰ μ' εἶχες ἀποβάλλει, πρὶν
τοῦ εἱμαρτοῦ μοι νόστου φθάσῃ ὁ καιρὸς,
φθάσῃ τὸ πέρας τῶν δεινῶν πλανήσεων,
ἐφ' ὧν τῆς μοίρας ἡ ψυχρὰ καὶ ἀπηνὴς
χεὶρ κατατρέχει τὴν ἀλίτιν πανταχοῦ.

ΘΟΑΣ.

Ὁποῖ' ἂν εἶν' ἡ θεία περὶ σοῦ βουλὴ
καὶ τὸ ἐπικλωθέν σοι παρὰ τῶν Θεῶν
καὶ τῷ σῷ οἴκῳ, ἐξ οὗ ὧδε κατοικεῖς
τῆς εὐσεβοῦς φιλίας ἀπολαύουσα,
δὲν μᾶς ἐλλείπουν εὐλογίαι ἄνωθεν.
Δὲν θὰ πεισθῶ εὐκόλως ὅτι κεφαλὴν,
σὲ προστατεύων, προστατεύω ἔνοχον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Οὐχὶ ὁ ξένος, ἡ ξενία σ' εὐλογεῖ.

ΘΟΑΣ.

Δὲν εἶν' εἰς εὐλογίαν εἴ τι πράττομεν
πρὸς φαύλους. Παῦσον τὴν σιγὴν, τὴν ἄρνησιν.
Δὲν σὲ προτρέπ' εἰς τοῦτο ἄδικος ἀνήρ.
Σ' ἐνεπιστεύθη ἡ Θεὰ εἰς χεῖράς μου.
Ὡς ἦσο εἰς ἐκείνην, οὕτω κ' εἰς ἐμὲ
ἱερὰ ἦσο, κ' ἔστιν ἔτι νόμος μου
ἡ θέλησίς της. Ἐὰν νόστον προσδοκᾷς,
σὲ ἀπολύω πάσης ἀπαιτήσεως·
ἀλλ' ἂν σοι ἀπεκλείσθη ἡ ὁδὸς αὐτοῦ
ἐὰν ἡ γενεά σου ἐξηλείφθη, ἢ
βαρύ τι ἄγος ἂν τὴν ἐξωλόθρευσε,
τότ' εἰς ἐμὲ πᾶς νόμος σ' ἐπεδίκασεν.
Εἶπέ. Ἠξεύρεις· λόγος εἶν' ὁ λόγος μου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Σιγῆς ἀρχαίας λύ' ἡ γλῶσσα τοὺς δεσμοὺς
δυσκόλως, ἵνα χρόνιον ἀπόῤῥητον
ἀποκαλύψῃ. Ἐξεμυστηρεύθημεν
ἅπαξ αὐτό; Ἀπέπτη ἀναπιστρεπτί
τοῦ ἀσφαλοῦς ἀσύλου τῆς καρδίας μας,
ὠφελοῦν, βλάπτον, ὅπως τοῖς θεοῖς δοκεῖ.
Εἰμ' ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ταντάλου, μάθε το.

ΘΟΑΣ.

Μέγας ὁ λόγος, ὃν ἠρέμως ἐκφωνεῖς.
Γενάρχην λέγεις τὸν ποτὲ ὡς ἔξοχον
κεχαρισμένον τοῖς Θεοῖς πασίγνωστον;
Τὸν Τάνταλον ἐκεῖνον ὃν συχνότατα
ὁ Ζεὺς ἐκάλει εἰς βουλὴν καὶ τράπεζαν,
καὶ οὗ οἱ λόγοι, οἱ βαθεῖαν ἔννοιαν,
εὐρεῖαν πεῖραν μαρτυροῦντες, ὡς χρησμοὶ
ἔφερον τέρψιν εἰς τὴν φρένα τῶν θεῶν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἐκεῖνον. Μετ' ἀνθρώπων πλὴν νὰ κοινωνοῦν
θεοὶ δὲν πρέπει, ὥσπερ μεθ' ὁμοίων των.
Τὸ θνητὸν γένος, ἀσθενὲς, ὡς ἀναβῇ
εἰς τ' ἀσυνήθη ὕψη, σκοτοδινιᾷ.
Οὐδὲ προδότης ἦτον οὐδὲ ἀγενής·
ἀνώτερος ἦν δούλου, ἀλλ' ὡς σύντροφος
τοῦ νεφεληγερέτου, μόνον ἄνθρωπος·
δι' ὃ τὸ ἔγκλημά του ἦν ἀνθρώπινον,
ἀλλ' αὐστηρῶς ἐκρίθη ὑπὸ τῶν θεῶν.
"Ὑβριστὴς γλῶσσα, ἔψαλλον οἱ ποιηταὶ
καὶ ἀπιστία τὸν ἐκρήμνισ' ἐξ αὐτῆς
τῆς τοῦ Διὸς τραπέζης εἰς τὸν Τάρταρον".
Κ' ἡ γενεά του πᾶσα ἦν θεομισής.

ΘΟΑΣ.

Δι' ἴδιόν τι πταῖσμα, ἢ τὸ πάτριον;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τὸ εὐρὺ στῆθος, ἡ τιτάνιος ἀλκὴ
ἐκείνου μετεδόθη τοῖς ἐγγόνοις του·
ἀλλὰ στεφάνην οἱ θεοὶ σφυρήλατον
περὶ τὸ μέτωπόν των ἔδεσαν χαλκῆν,
βουλὴν καὶ μέτρον, φρόνησιν, ὑπομονὴν
εἰς τὸ θολόν των βλέμμα συσκιάζουσαν.
Εἰς λύσσαν πᾶς των πόθος ἐξεμαίνετο,
καὶ δὲν συνεῖχεν ὅριον τὴν λύσσαν των.
Ὁ Πέλοψ, ἔχων σιδηρᾶν τὴν βούλησιν,
ὁ τοῦ Ταντάλου φίλος παῖς, προδοτικῶς
φονεύσας, τὴν καλλίστην ἔλαβε μνηστὴν
τοῦ Οἰνομάου κόρην Ἱπποδάμειαν.
Αὕτη δὲ δύο τῷ προσήνεγκεν υἱοὺς,
Θυέστην καὶ Ἀτρέα. Τούτοις ἀδελφὸς
πρωτότοκος ὑπῆρχεν ἑτεροθαλλής.
Αὐτὸν φθονοῦσι καὶ μισοῦσιν ἐκ κοινοῦ,
κ' εἰς ἀδελφοκτονίαν συναπίζονται.
Ὁ δὲ πατὴρ των εἰς τὴν Ἱπποδάμειαν
τὸν φόνον ἀποδίδων, παρ' αὐτῆς ζητεῖ
ἀγρίως τὸν υἱόν του· ἡ δ' αὐτοκτονεῖ . . .

ΘΟΑΣ.

Σιγᾷς; Ἐξακολούθει. Μὴ μετανοεῖς
ὅτι ἐμπιστοσύνην μ' ἔδωκας. Εἰπέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Εὐδαίμων ὅστις τῶν προγόνων ἀγαθὴν
διατηρεῖ τὴν μνήμην, καὶ τῆς δόξης των,
τῶν πράξεών των χαίρων τὴν ἱστόρησιν
νὰ διεξέλθῃ δικαιοῦται, ὧν αὐτὸς
ἔσχατος κρίκος τῆς καλῆς ἀλύσεως·
διότι οὐδεὶς οἶκος ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς
παράγει τέρας ἢ γεννᾷ ἡμίθεον.
σειρὰ χρηστῶν ἢ φαύλων ῥρίκην ἢ χαρὰν
φέρ' εἰς τὸν κόσμον τελευταῖον. Ὁ Ἀτρεὺς
καὶ ὁ Θυέστης ἐβασίλευσαν ὁμοῦ,
θανόντος τοῦ πατρός των. Ἡ ὁμόνοια
πολὺ δὲν ἐτηρήθη. Ἐβεβήλωσε
τοῦ ἀδελφοῦ τὸ λέχος ὁ Θυέστης, ὃν
ἐδίωξεν ἐκεῖνος ἐκδικούμενος.
Ὑπούλως ὁ Θυέστης πρὸς κακοῦργημα
πρὸ πολλοῦ κλέψας τοῦ Ἀτρέως τὸν υἱόν,
ὡς ἴδιον, ὠσπεύων, τὸν ἀνέτρεφε.
Λύσσαν ἐκκαύσας ἐν αὐτῷ φιλέδικον,
τὸν πέμπει εἰς τὴν πάλιν τὴν βασιλικὴν,
ὡς θεῖον νὰ φονεύσῃ τὸν πατέρα του.
Ὁ νέος συνελήφθη, καὶ ὁ βασιλεὺς
τὸν δολοφόνον τιμωρεῖ σκληρῶς, φρονῶν
ὅτι φονεύει τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ.
Ἐξώρας μόνον ἔμαθε τίς ἦν αὐτὸς,
ὃν ἐν βασάνοις εἰδ' ἐμπρός του θνήσκοντα·
καὶ ὅπως κατευνάσῃ τὴν ἐκδίκησιν,
ἥτις ἐντός του μαίνεται, ἐπιχειρεῖ
φρικτόν. Ἡρέμως, ἀταράχως φαίνεται
τὸ πρᾶγμα φέρων, φαίνετ' ἐξιλεωθεὶς·
τὸν ἀδελφὸν δ' ἐλκύσας εἰς τὸ κράτος του
μετὰ ὑιῶν του δύω, ἔσφαξεν αὐτοὺς,
καὶ εἰς τὸ πρῶτον δεῖπνόν του παρέθηκε
τῷ ἀδελφῷ του τὴν ἀπαίσιον βορὰν.
Ὡς δ' ὁ Θυέστης τῆς ἰδίας του σαρκὸς
κορεσθεὶς, πόθον ἤρχισ' αἰσθανόμενος
κ' ἐν δυσθυμίᾳ τοὺς υἱοὺς του νὰ ἰδῇ
ζητεῖ, καὶ ὅτι τὴν φωνὴν, τὸ βῆμά των
ἀκούει εἰς τῆς θύρας τὸν οὐδὸν φρονεῖ,
θρυχώμενος τῷ ῥίπτει εἰς τοὺς πόδας του
τῶν ἐσφαγμένων ὁ Ἀτρεὺς τὰς κεφαλάς. —

Τὸ πρόσωπόν σου στρέφεις φρίττων, βασιλεῦ!
Τὸ φαεινόν του πρόσωπον ἀπέστρεψεν
ὁ ἥλιος ὁμοίως, καὶ τὸν δίφρον του
τῆς αἰωνίας τροχιᾶς. — Τοιοῦτ' εἰσὶ
τῆς ἱερείας οἱ προπάτορες. Πολλὰς
τῶν ἀνδρῶν τύχας κακοδαίμονας, πολλὰ
παραφροσύνης ἔργα συγκαλοῦπ' ἡ νύξ
ὑπὸ δαρείας πτέρυγας, δεικνύουσα
θολὸν καὶ τρόμον φέρον μόνον λυκαυγές.

ΘΟΑΣ.

Συγκάλυψόν τα ἐν σιγῇ καὶ σύ. Ἀρκοῦν
τ' ἀκούσματα τοῦ τρόμου. Ἀλλ' ἐκ θαύματος
σὺ τίνος, ἐκ τοιαύτης ἔφυς γενεᾶς;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ὁ Ἀγαμέμνων, τοῦ Ἀτρέως ὁ υἱὸς,
ἦν ὁ πατήρ μου· πλὴν θαῤῥούντως θὰ εἰπῶ, —
ἐν αὐτῷ εὗρον ἀπὸ τῶν σπαργάνων μου
τὸ πρότυπον τελείου ἐν παντὶ ἀνδρός.
Ἡ Κλυταιμνήστρα μ' ἔτεκε, πρωτόλειον
τοῦ ἔρωτός του, τὴν δ' Ἠλέκραν μετ' ἐμέ.
Ὁ Βασιλεὺς ἡσύχως ἤρχε, κ' ἔλαβεν
ὁ οἶκος τοῦ Ταντάλου τότε ἄνεσιν
ἧς ἐστερεῖτο πρὸ πολλοῦ. Πλὴν ἔλειπεν
υἱὸς εἰς εὐτυχίαν τῶν γονέων μου.
Καὶ τοῦτον ὅμως μόλις τὸν ἀπήλαυσαν,
καὶ ὁ Ὀρέστης, βρέφος πολυφίλητον
εἰς τὰς ἀγκάλας ηὔξανε τῶν ἀδελφῶν,
ὁπότ' ἐνσκήπτει ἄλλη νέα συμφορά.
Ἡ φήμη τοῦ πολέμου ἦλθεν ὡς ὑμᾶς,
ὅστις τὸ ἄνθος τῶν Ἑλλήνων ἔπεμψεν
ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Τρῳάδος, ἐκδικῶν
τῆς παγκαλλίστης γυναικὸς τὴν ἁρπαγὴν.
Ἐὰν τὴν πόλιν ἐκυρίευσαν, ἐὰν
ἔλαβον δίκην παρ' αὐτῆς, δὲν ἤκουσα.
Ἦν ὁ πατὴρ μου τῶν Ἑλλήνων ἡγεμών.
Εἰς τὴν Αὐλίδα δ' ἔμενον προσμένοντες
μάτην, νὰ πνεύσῃ οὖριος ὁ ἄνεμος,
ὅτι τὸν μέγαν ἀρχηγὸν εἶχ' ἐν ὀργῇ
ἡ Ἄρτεμις, κ' ἠρνεῖτο εἰς τοὺς σπεύδοντας
τὸν πλοῦν, ζητοῦσα ὡς ἐχρησμοδότησεν
ὁ μάντης Κάλχας, τῶν κορῶν τοῦ Ἄνακτος
τὴν πρεσβυτέραν. Οὕτως εἶλκυσαν ἐμὲ
καὶ τὴν μητέρα ὅπου ὁ στρατὸς των ἦν,
κ' εἰς τὸν ὦμόν με σύραντες, ἀνέθηκαν
τὴν κεφαλήν μου τῇ θεᾷ. Ἡ δ' Ἄρτεμις,
καμφθεῖσα ἤδη, ἔπαυσε τὸ αἷμά μου
ζητοῦσα πλέον, καὶ εἰς νέφος μ' ἔσωσε,
καλύψασά με. Πρῶτον δὲ ἀνένηψα
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς αὐτὸ τὸ ἱερόν.
Ἐγὼ ἐκείνη εἶμ' ἡ Ἰφιγένεια,
ἡ δὲ Ἀτρέως, ἡ τοῦ Ἀγαμέμνονος
θυγάτηρ, κτῆμα τῆς Θεᾶς· ἐγὼ αὐτή!

ΘΟΑΣ.

Ἐμπιστοσύνην κ' εὔνοιαν δὲν χορηγῶ
ὑπὲρ τὴν ξένην εἰς τὴν βασιλόπαιδα.
Σοὶ ἐπαναλαμβάνω ὅ σ' ἐπρότεινα.
Ἐλθέ· τῶν ἀγαθῶν μου σὸν τὸ ἥμισυ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πῶς νὰ τολμήσω τοῦτο, ἄναξ; Ἡ θεὰ
ἡ σώσασά με δὲν ὁρίζει ἔκτοτε
τὴν ζωὴν μόνη, ἢν τῇ καθιέρωσα;
Αὐτὴ ἐξοῦρε δι' ἐμὲ τὸ ἄσυλον,
καὶ μὲ φυλάττει διὰ τὸν πατέρα μου,
ὃν φαινομένως, πλὴν φρικτῶς ἐπαίδευσεν,
εἰς χαρὰν ἴσως τοῦ ἐσχάτου γήρως του,
κ' ἴσως ἐγγίζει ὁ εὐδαίμων νόστος μου.
Κ' ἐγὼ, πρὸς τὰς ὁδοὺς της ἀδιάφορος,
παρὰ τὴν θέλησίν της νὰ δεθῶ ἐδώ!
Διὰ νὰ μείνω, νεῦμά της ἐζήτησα.

ΘΟΑΣ.

Τὸ νεῦμα εἶναι ὅτι μένεις πάντοτε.
Κενὰς προφάσεις μὴ ἐπιτηδεύεσαι.
Μάταιοι οἱ λόγοι οἱ πολλοὶ πρὸς ἄρνησιν.
Ἀκούει μόνον τὸ οὐχὶ ὁ ἕτερος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Δὲν εἶναι λόγων ἐπιπλάστων πρόσχημα.
Σ' ἠνέῳξα τὸ βάθος τῆς καρδίας μου.
Εἰπὲ καὶ μόνος ἂν δὲν πρέπῃ πρὸς γονεῖς,
πρὸς ἀδελφοὺς νὰ τρέφω πόθον ἔνθερμον.
Εἰς τὸν ἀρχαῖον οἶκον, ὅπου θλιβερῶς
κάποτε ἴσως τ' ὄνομά μου ἀντηχεῖ,
Ὦ! ἡ χαρὰ πῶς ἦλθον ὡς νεογνὴς
ἂν εἰς στεφάνους ἔπλεκε τοὺς κίονας!
Τὰ πλοῖά σου ὀπίσω ἐὰν μ' ἔφερον,
εἰς ἡμᾶς πάντας τὴν ζωὴν θ' ἀπέδιδες.

ΘΟΑΣ.

Ἐπίστρεψον, ὡς θέλει ἡ καρδία σου,
καὶ μὴ ἀκούσῃς φρόνιμον παραίνεσιν.
Ἔσο γυνὴ καθ' ὅλα, παραδόθητι
εἰς ἀκαθέκτους πόθους, παρασύροντας
ὧδε κάκεῖσε τὴν ψυχήν σου. Ἅμα φλὸξ
ἐπιθυμίας τὰς ἐξέκαυσε, δεσμὸς
οὐδεὶς αὐτὰς συνέχει ἱερός, μακρὰν
προδότου, ὅστις ἐκ συζύγου ἢ πατρὸς
πιστῆς ἀγκάλης πονηρῶς τὰς ἀποσπᾷ.
Ἐὰν σεσεσθῇ δ' ἐντός των ἡ ταχεῖα φλὸξ,
πιστῶς εἰς μάτην κ' ἰσχυρῶς τὴν φρένα των
ἡ χρυσῆ γλῶσσα τῆς πειθοῦς ὑποκινεῖ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τοὺς εὐγενεῖς σου λόγους ἐνθυμήθητι.
Οὕτως ἀμείβεις τὴν ἐμπιστοσύνην μου;
Ν' ἀκούσῃς ἦσο ἕτοιμος ὅ,τι σ' εἰπῶ.

ΘΟΑΣ.

Οὐχὶ δὲ καὶ ν' ἀκούσω τ' ἀπροσδόκητα.
Ἀλλ' ἂν καὶ τοῦτο, μήπως δὲν ἐγνώριζον
πῶς ἐπραγματευόμην μετὰ γυναικός;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τοῦ ταλαιπώρου μὴ καθάπτου φύλου μας.
Λαμπρὰ δὲν εἶναι ὅπως τὰ ὑμέτερα
τὰ γυναικεῖα ὅπλα, ἀλλ' οὐδ' ἀγενῆ.
Σοῦ ὑπερέχω, πίστευσον, εἰς τοῦτο κἄν,
ὅτ' ὑπὲρ σὲ γνωρίζω τί συμφέρει σοι·
Θὰ μᾶς ἑνώσῃ στενὸς σύνδεσμος φρονεῖς
εἰς εὐτυχίαν, ἀγνῶν καὶ σὲ κ' ἐμέ.
Θαῤῥούντως, πλήρης ἀγαθῆς θελήσεως,
νὰ συναινέσω ἐπιμόνως ἀπαιτεῖς.
Ἀλλ' εἶμ' εὐγνώμων τοῖς Θεοῖς πῶς μ' ἔδωκαν
εὐσταθεῖς φρένας, ἵνα μὴ παραδεχθῶ
δεσμὸν μὴ ὄντα κατ' αὐτῶν τὴν θέλησιν·

ΘΟΑΣ.

Θεὸς δὲν λέγει ταῦτα· ἡ καρδία σου.

ΙΦΙΓΕΝΙΑ.

Δι' αὐτῆς μόνης οἱ Θεοὶ μᾶς ὁμιλοῦν.

ΘΟΑΣ.

Νὰ τοὺς ἀκούω δικαιοῦμαι πλὴν κ' ἐγώ.

ΙΦΙΓΕΝΙΑ.

Ἡ λαίλαψ πνίγει τὴν γλυκεῖάν των φωνήν.

ΘΟΑΣ.

Καὶ τὴν ἀκούει μόνον ἡ ἱέρεια;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ὁ ἄναξ ἂς προσέξῃ μᾶλλον εἰς αὐτήν.

ΘΟΑΣ.

Τὸ ἱερόν σου ἔργον καὶ ἡ πάτριος
κληρονομία εἰς τὰ δεῖπνα τοῦ Διὸς
σὲ φέρουν ἐγγυτέρω τῶν θεῶν, παρὰ
τὸν ἐξ ἀγρίων γηγενῆ·

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Μ' ἐζήτησας
ἐμπιστοσύνην, κ' εἶναι αὕτ' ἡ ἀμοιβή;

ΘΟΑΣ.

Ἄνθρωπος εἶμαι· Προτιμῶ νὰ παύσωμεν.
Ὁ λόγος μου ἂς μείνῃ. Ἔσο τῆς Θεᾶς
ἱέρεια ὡς ἦσο, καὶ ἡ Ἄρτεμις
ἵλεως ἔστω πῶς ἀδίκως, συνιδὼν
τὸ πταῖσμα, τῶν θυμάτων τὴν ἐστέρησα·
Ξένος τὴν χώραν ταύτην σῶος δὲν πατεῖ.
Θάνατος ἐξ ἀρχαίου τῷ ἐπέκλωσται.
Μ' ἐδέσμευσας σὺ μόνη διὰ θωπειῶν,
ἃς ὡς φιλοστοργίαν ἐξελάμβανον,
ἢ καὶ ὡς κλίσιν ὑποκαίουσαν μνηστῆς.
Τὰ μαγικὰ δεσμά σου χαίρων ἔφερον,
καὶ ὀλιγώρουν τοῦ καθήκοντος. Κωφὸν
μὲ εἶχε καταστήσ' ἡ γοητεία σου.
Μεμψιμοιροῦντα τὸν λαὸν δὲν ἤκουον.
Ἐμὸν τὸ πταῖσμα τοῦ προώρου κράζουσι
θανάτου τοῦ υἱοῦ μου· Πλέον διὰ σὲ
τὸ πλῆθος δὲν κωλύω θύματ' ἀπαιτοῦν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἀλλ' οὐδ' ἐζήτουν τοῦτο δι' ἐμὲ ποτέ.
Παρεξηγεῖ τὴν φύσιν τῶν Θεῶν, αὐτοὺς
καλῶν τις αἱμοβόρους· τὴν ἰδίαν του
θηριωδίαν τοῖς προσάπτει. Μ' ἔσωσεν
ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ θύτου ἡ θεὰ κ' ἐμὲ,
καὶ ὑπηρέτιν, οὐχὶ θῦμα μ' ἤθελε.

ΘΟΑΣ.

Οὐδόλως μᾶς ἀνήκει ἔθος ἱερὸν
νὰ ἐξηγῶμεν καὶ νὰ μεταβάλλωμεν
ὅπως ἡμῖν ὁ κοῦφος ὑποβάλλει νοῦς.
Τὸ σὸν καθῆκον τέλει· τὸ ἐμὸν τελῶ.
Παρὰ τὴν ὄχθην δύω ἔένους εὕρομεν
ἐντὸς σπηλαίου, εὕρημα δυσοίωνον
τῇ χώρᾳ ταύτῃ, καὶ τοὺς συνελάβομεν.
Αὐτοὺς ἂς λάβῃ ἡ Θεά, τὴν παλαιὰν,
διακοπεῖσαν, νόμιμον θυσίαν της.
Θὰ σοὶ τοὺς πέμψω. Τέλεσον τὰ ἐπὶ σοί.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ (μόνη).

Ἔχεις νεφέλας, θεὰ λαοσώτειρα!
Τὸν ἐν κινδύνοις ἀθῶον καλύπτουσα,
φέρεις αὐτὸν ἐπ' ἀνέμου πτερύγων
ἐκ τῆς δυσλύτου ἀγκάλης τῆς μοίρας,
ὑπὲρ ἠπρὰς καὶ θαλάσσας, ὡς δόξῃ σοι.
Πάνσοφος εἶσαι καὶ βλέπεις τὰ μέλλοντα·
τὸ παρελθὸν διὰ σὲ δὲν παρῆλθεν.
Ἐπὶ τῶν σῶν ἀναπαύεις τὸ βλέμμα σου,
ὅπως τὸ φῶς σου, ζωὴ τῶν νυκτῶν,
ἐπὶ τῆς γῆς καταβὰν ἀναπαύσεται·
Τήρει ἀσπίλους τὰς χεῖράς μου αἵματος·
Εἶναι ὁ φόνος ἀρὰ ψυχολέτειρα·
Τοῦ φονευθέντος τὸ ἄγριον φάντασμα
εἰς τὸν φονέα, κἂν εἶναι ἀκούσιος,
φέρον βασάνων στιγμὰς ἐπιφαίνεται.
Τῶν ἀνθρωπίνων γενῶν τὴν ἐξάπλωσιν,
τῶν ἀγαθῶν, ἀγαπῶσ' οἱ ἀθάνατοι,
καὶ τοῖς θνητοῖς τὴν ζωὴν παρατείνουσι,
τοῦ αἰωνίου αὐτῶν οὐρανοῦ
τὴν μετ' αὐτῶν ἐπὶ χρόνον ἀπόλαυσιν
καὶ τὴν χαρμόσυνον δίδοντες θέαν.

(ἀκολουθεῖ.)

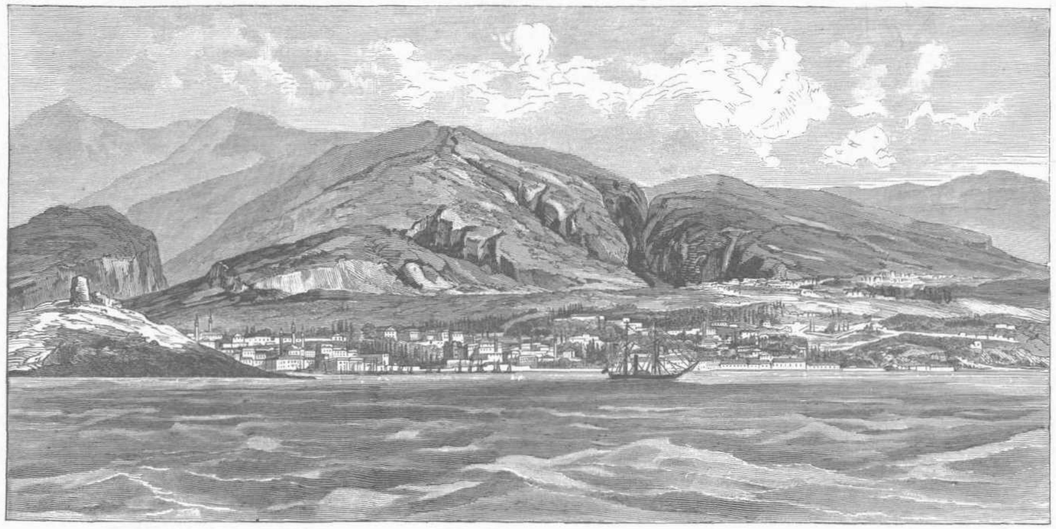

Η ΧΙΟΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἑσπέρου προθύμως δέχεται συνεισφορὰς ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων κατοίκων τῆς Χίου καὶ θέλει φροντίσει καὶ περὶ ἀποστολῆς τῶν χρηματικῶν ποσῶν καὶ περὶ δημοσιεύσεως ἐν ταῖς στήλαις τοῦ Ἑσπέρου τῶν ὀνομάτων τῶν γενναίων δωρητῶν.

Die Redaktion des Hesperos erklärt sich gern bereit, Beiträge für die durch das schreckliche Erdbeben betroffenen Einwohner von Chios entgegenzunehmen und der Bestimmung zuzuführen, worüber an dieser Stelle quittirt werden soll.

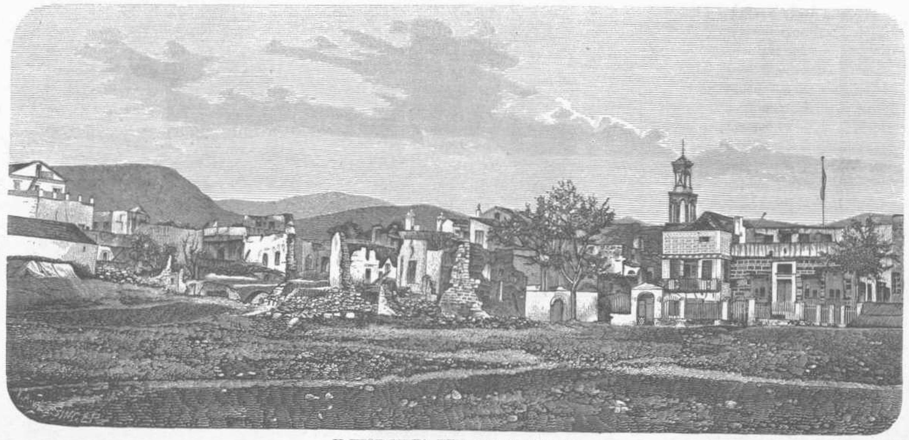

Η ΧΙΟΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ.

ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΕΚ ΒΕΝΕΤΙΑΣ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΚ ΤΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Ο ΚΟΜΝΗΝΟΣ.

(ὅρα προηγούμ. τεῦχος.)

— Εἶναι ὅλα ἥσυχα; ἠρώτησεν ὁ ἄγνωστος τὸν ἕνα τῶν στρατιωτῶν ἐν τῇ τραχείᾳ γλώσσῃ τῆς ἀρκτῴας αὐτοῦ πατρίδος.

— Ἥσυχα ὅλα, ἀπήντησεν ὁ φρουρός.

— Καὶ ὁ βασιλεύς;

— Κοιμᾶται, ἀπήντησεν ὁ στρατιώτης.

— Καλά! εἶπεν ὁ ἄγνωστος μετὰ μικρὰν παῦσιν· ἄνοιξέ μοι τὴν θύραν.

Ἄνευ κρότου καὶ ὡς διὰ μαγικῆς ῥάβδου ἠνεώχθη ἡ θύρα, καὶ ὁ ἄγνωστος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ φρουροῦ εἰσῆλθεν εἰς εὐρεῖαν αἴθουσαν, φωτιζομένην ἀμυδρῶς ὑπὸ μικρᾶς κυανοχρόου λυχνίας, ἥτις ἐκρέματο ἀπὸ τῆς ὀροφῆς.

Ἡ μεγάλη αὕτη αἴθουσα ἐκοσμεῖτο ὑπὸ βαρέων πορφυρῶν ταπήτων καὶ πλουσίων παραπετασμάτων, ἐφ' ὧν χρυσοῖς νήμασιν ἦτο κεντημένος ὁ αὐτοκρατορικὸς ἀετός. Ἐν τινι γωνίᾳ τῆς αἰθούσης εὑρίσκετο εὐρύχωρος κλίνη, καὶ αὕτη ὑπὸ πλουσίου βαρυτίμου ὑφάσματος κεκαλυμμένη. Ἐπὶ τῆς κλίνης ἐκοιμᾶτο μικρὸς παῖς, ὅστις εἶχεν ἐπὶ τῶν ἡμικλείστων χειλέων τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο τῆς ἀθῳότητος μειδίαμα, τὸ ὁποῖον ὁ προληπτικὸς λαὸς ἐξηγεῖ ὡς μυστηριώδη μετὰ τῶν ἀγγέλων συνομιλίαν. Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ, γυμνοῦ βραχίονος ἐστηρίζετο ἡ ὑπὸ μακρῶν μελάνων βοστρύχων ἐστεμμένη χαρίεσσα κεφαλή.

Ὁ κοιμώμενος οὗτος παῖς ἦτο ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξιος, ὁ ἡγεμὼν τοῦ μεγάλου βυζαντινοῦ κράτους, ὁ διάδοχος τοσούτων ἰσχυρῶν αὐτοκρατόρων· ἦτο ὁ Ἀλέξιος, ὁ υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Μανουήλ, ὁ παῖς ὁ ἐν νεαρᾷ τοσοῦτον ἡλικίᾳ τὴν ἐπικίνδυνον ἀναλαβὼν κληρονομίαν.

— Εἰσῆλθε τίς τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ βασιλέως; ἠρώτησεν ὁ ἄγνωστος ταπεινῇ τῇ φωνῇ τὸν συνοδεύοντα αὐτὸν Βαραγγηνόν.

— Οὐδεὶς ἄλλος, ἀπήντησεν ὁ στρατιώτης, εἰμὴ μόνον ἡ βασίλισσα.

— Καὶ τί ἔκαμεν;

— Ἐστάθη ἐπί τινας στιγμὰς ἔμπροσθεν τῆς κλίνης καὶ ἰδοῦσα ὅτι ὁ βασιλεὺς κοιμᾶται ἀπεσύρθη πάλιν χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν.

— Χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν, ἐπανέλαβεν ὁ ἄγνωστος, ὡς λαλῶν καθ' ἑαυτόν. Καὶ ὁ βασιλεὺς εἶπέ τι πρὶν κατακλινθῇ; ἠρώτησε πάλιν.

— Ὁ βασιλεὺς ἐπέστρεψε σήμερον λίαν κεκοπιακὼς ἀπὸ τῆς κυνηγεσίας καὶ ἀμέσως κατεκλίνθη, χωρὶς οὔτε κἂν νὰ ἐγγίσῃ τὰ προτεθέντα αὐτῷ φαγητά.

— Καὶ καθ' ὕπνον δὲν εἶπέ τι, ὡς συνήθως κάμνει;

— Εἶπε συγκεχυμένας τινὰς λέξεις, τὰς ὁποίας ὅμως ἐγὼ δὲν ἐνόησα, διότι τὰς εἶπεν ἑλληνιστί. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ἐνόησα, ἦτο τὸ ὄνομα Ἀνδρόνικος, τὸ ὁποῖον δὶς καὶ τρὶς ἐπανέλαβεν.

— Ἀνδρόνικος; εἶπεν ὁ ἄγνωστος. Ἄ! ἐννοῶ. Ὡμίλει πρὸς τὸν μικρὸν σύντροφόν του Ἀνδρόνικον, ὃν περιπαθῶς ἀγαπᾷ.

Καὶ εἶτα μετὰ μακρὰν σιωπὴν στραφεὶς πάλιν πρὸς τὸν στρατιώτην εἶπεν·

— Ἄφες με τώρα μόνον!

Ὁ Βαραγγηνὸς ἀπῆλθε τῆς αἰθούσης καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ὄπισθεν αὐτοῦ.

Ὁ ἄγνωστος ἔμεινε μόνος καὶ παρετήρει ἐπὶ μακρὸν τὸν κοιμώμενον παῖδα. Τὸ βλέμμα του, τὸ ὁποῖον κατ' ἀρχὰς ἦτο μόνον σοβαρὸν καὶ ψυχρόν, κατέστη βαθμηδὸν ἄγριον καὶ ἐνέφαινε τέλος παράφορον ὀργήν, ὅταν τὸ χεῖλός του εἶπεν·

— Ἀνδρόνικος; Ναί, ναί, γνωρίζω ποῖον Ἀνδρόνικον ἐπικαλεῖσαι. Τὸν ἄθλιον ἐκεῖνον Ἀνδρόνικον, ὅστις ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἐξορίας του ἐν Ἀσίᾳ δὲν παύει ὀνειρευόμενος στέμμα αὐτοκρατορικὸν καὶ ὃν πρέπει διὰ παντὸς μέσου νὰ καταστήσω ἀβλαβῆ. — Ἀπερίσκεπτον παιδίον! προσέθηκεν ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν κοιμώμενον Ἀλέξιον· τοῦ Ἀνδρονίκου τὴν συνδρομὴν ζητεῖς; Ἀγνοεῖς ἀκόμη πόσον ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς σοὶ εἶναι ἐκεῖνος ὁ Ἀνδρόνικος. Αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τὰ μαθήματα τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ὁποίου ὁ ποῦς οὐδέποτε ὤφειλε νὰ πατήσῃ τὸ κατώφλιον τοῦ μεγάρου τούτου!

Ῥίψας δεύτερον βλέμμα πλῆρες μίσους καὶ περιφρονήσεως πρὸς τὸν κοιμώμενον αὐτοκράτορα, ὁ ἄγνωστος ἐξήγαγε κάτωθεν τοῦ μανδύου μικρὰν χρυσῆν κλεῖδα, δι' ἧς ἤνοιξε θύραν εὑρισκομένην ἀπέναντι τῆς βασιλικῆς κλίνης καὶ ἐγένετο ἄφαντος διὰ τῆς μικρᾶς ταύτης θύρας.

Ἐξελθὼν δὲ τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος εὑρέθη ἐν σκοτεινῷ καὶ στενῷ διαδρόμῳ, ὅστις τὸν ὡδήγησε πρὸς ἑτέραν μικρὰν θύραν, ἣν δι' ἄλλης μικρᾶς κλειδὸς ἤνοιξεν. Αἴφνης ἄπλετον διεχύθη φῶς, καὶ ὁ ἄγνωστος εἰσῆλθεν εἰς αἴθουσαν πλουσίως καὶ λαμπρῶς φωτιζομένην.

Ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη αἴθουσα εἶχε πολύτιμον τὴν διασκευήν. Ἐν τῷ μέσῳ ἵστατο χρυσῆ τράπεζα καὶ περὶ αὐτὴν τέσσαρα μεγάλα καθίσματα ἐκ πλουσίου πορφυροῦ ὑφάσματος, ἔχοντα ἄνωθεν ὡς κόσμημα τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν καὶ τοῦτον ἐν ξύλῳ ἐπιχρύσῳ γεγλυμμένον. Τὰ ὀκτὼ μεγάλα παράθυρα, τὰ φωτίζοντα τὴν αἴθουσαν ταύτην ἐν ἡμέρᾳ, ἦσαν νῦν κεκλεισμένα διὰ μεγάλων πορφυρῶν παραπετασμάτων, χρυσοκεντήτων καὶ τούτων. Τέσσαρες μεγάλοι καθρέπται καταλαμβάνοντες ὁλόκληρον τῆς αἰθούσης τὸ ὕψος ἐκόσμουν τοὺς τοίχους. Πρὸς τὰ δεξιὰ πλησίον ἑνὸς τῶν παραθύρων ἵστατο κομψὴ τράπεζα, ἐφ' ἧς ἔκειντο χαρτία διάφορα καὶ χάρτης τοπογραφικὸς τῆς πρωτευούσης ἀνοικτός. Πλούσιοι περσικοὶ τάπητες ἐκάλυπτον τὸ πάτωμα καὶ δώδεκα μεγάλαι λυχνίαι ἄπλετον διέχεον τὸ φῶς ἐπὶ τῆς μεγάλης ταύτης αἰθούσης.

Ὁ ἄγνωστος, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου τοσοῦτον εὐκόλως ἠνοίγοντο ἐν τοιαύτῃ προκεχωρημένῃ ὥρᾳ αἱ θύραι ὅλαι τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀνακτόρων, ἔστη ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης καὶ ἐστράφη πρὸς ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη. Ἡ αἴθουσα ἦτο κενή.

— Οὐδείς; ἀνέκραξεν ἀνυπομόνως. Καὶ ὅμως ἐγνώριζεν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἔλθω, καὶ μοὶ ὑπεσχέθη νὰ μὲ περιμείνῃ· ἐλπίζω ὅτι ἡ τοιαύτη ἀμέλεια δὲν προέρχεται ἐκ περιφρονήσεως. Καὶ δύναται νὰ μὲ περιφρονήσῃ; Τίς; Αὐτή; Τίνα; Ἐμέ; Ἀδύνατον! προσέθηκε καὶ τὰ χείλη του εἰς εἰρωνικὸν διεστράφησαν μειδίαμα. Ἀδύνατον! Ἴσως δὲν ἤκουσεν ἀκόμη ὅτι ἦλθον.

Πλησιάσας δὲ πρὸς μίαν τῶν δύο πλαγίων θυρῶν, αἵτινες εὑρίσκοντο παρὰ τὴν μεγάλην θύραν, δι' ἧς εἰσῆλθεν, ἔκρουσε δὶς αὐτήν.

Ἡ θύρα ἠνεώχθη καὶ γυνὴ ὑψηλοῦ ἀναστήματος καὶ μεγαλοπρεπὴς τὴν στάσιν εἰσῆλθεν εἰς τὴν κατάφωτον αἴθουσαν.

Ἡ γυνὴ αὕτη, ἥτις εὑρίσκετο ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἐκείνῃ, καθ' ἣν τὸ κάλλος τῆς γυναικὸς ἀποκτᾷ ὅλην αὐτοῦ τὴν μεγαλοπρέπειαν, ἐφόρει πολυτελέστατα ἐνδύματα καὶ πλούσια κοσμήματα περὶ τὸν λαιμὸν καὶ τοὺς βραχίονας.

Τὸ πλῆρες ἀξιοπρεπείας παράστημα αὐτῆς, τὸ ὑψηλὸν αὐτῆς ἀνάστημα καὶ πρὸ πάντων τὸ ἡγεμονικὸν τοῦ βλέμματός της ἐπρόδιδον τὴν ὑψηλὴν αὐτῆς περιωπήν.

Ἦτο ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία, ἡ χήρα τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ καὶ μήτηρ τοῦ βασιλεύοντος Ἀλεξίου.

— Σὺ εἶσαι, Ἀλέξιε; εἶπε πρὸς τὸν ἄγνωστον.

— Πῶς, Μαρία, ἀπήντησεν οὗτος· ἠδύνασο νὰ λησμονήσῃς ὅτι ὑπεσχέθην νὰ ἔλθω;

— Οὐχί, βεβαίως, Ἀλέξιε· ἀλλ' ἡ ὥρα, καθ' ἣν σ' ἐπερίμενα, παρῆλθε πρὸ πολλοῦ.

— Λησμονεῖς, Μαρία, εἶπεν ὁ ἄγνωστος, ὅτι αἱ ὧραι τοῦ πρωτοσεβαστοῦ δὲν τῷ ἀνήκουσι· λησμονεῖς, ὅτι αἱ περὶ τοῦ κράτους φροντίδες τοσοῦτον μὲ ἐπασχολοῦσιν, ὥστε καὶ αὐτὰς τῆς ἀναπαύσεως τὰς ὥρας μοὶ ἀφαιροῦσι; Σοὶ εἶπον ὅτι ἤθελον ἔλθει, καὶ ἦλθον.

— Ἀλέξιε, ἀπήντησεν ἡ Μαρία, τείνουσα αὐτῷ τὴν ὡραίαν καὶ λευκὴν αὐτῆς χεῖρα, σ' εὐχαριστῶ. Πάντοτε ἡ παρουσία σου ἡδύνει τὴν καρδίαν μου, τὸ γνωρίζεις· ὑπάρχουσιν ὅμως στιγμαί, καθ' ἃς ἡ παρουσία σου μοὶ εἶναι ἀπαραίτητος, στιγμαί, καθ' ἃς περιμένω παρὰ σοῦ τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἧς ἡμεῖς αἱ γυναῖκες, ὄντα ἀδύνατα, στερούμεθα, καί τοι προσποιούμεναι ὅτι τὴν ἔχομεν — Ἀλέξιε, ἔχω ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν σου· ἔχω ἀνάγκην θάρρους, διότι ἡ ψυχή μου εἶναι περίλυπος καὶ ἀδημονεῖ.

— Σὺ ἀδημονεῖς, Μαρία; εἶπεν ὁ πρωτοσεβαστὸς, τείνων μεθ' ἱππότικῆς ὑποκλίσεως τὴν χειρά του πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν καὶ ὁδηγῶν αὐτὴν πρὸς ἓν τῶν μεγάλων καθισμάτων παρὰ τὴν τράπεζαν. Εἶτα δὲ καταρρίψας τὸν μαῦρον μανδύαντον καὶ καταθέσας τὸν πῖλόν του ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐκάθησε πλησίον της.

Ὁ Κομνηνὸς Ἀλέξιος (διότι αὐτὸς ἦτο ὁ ἄγνωστος) ἵστατο ἐν ὅλῃ τῇ ἀνθηρᾷ ἀκμῇ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας· ὑψηλὸν τὸ ἀνάστημα, κομψὸν καὶ εὐχάριστον ἔχων τὸ ἐξωτερικόν, μέλαιναν τὴν κόμην καὶ βαθὺν τὸν πώγωνα καὶ ἐνδεδυμένος μὲ ἀνδρικὴν καὶ ἀξιοπρεπῆ κομψότητα εἶχε λάβει παρὰ τῆς φύσεως ὅλα τὰ προσόντα ἐκεῖνα, δι' ὧν ἀνοίγεται στάδιον καὶ εἰς τοὺς φιλοδοξωτέρους πόθους. Ἐν αὐτοκρατορικῷ μεγάρῳ γεννηθεὶς, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ θείου του, τοῦ μεγαλοπρεποῦς αὐτοκράτορος Μανουὴλ ἀνατραφείς, ὁ Ἀλέξιος κατεῖχε νῦν τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐπίζηλον θέσιν τοῦ Πρωτοσεβαστοῦ, ἤ τοι τοῦ πρώτου συμβούλου τοῦ ἡγεμόνος. Αὐτὸς καὶ ἡ Μαρία, ἡ μήτηρ καὶ κηδεμὼν τοῦ ἑνδεκαετοῦς αὐτοκράτορος, ἀπετέλουν οὕτως εἰπεῖν τὴν κυβέρνησιν. Διὰ τῆς ἱκανοτητός του, διὰ τῆς προσωπικῆς του ἀνδρίας καὶ πρὸ πάντων διὰ τῶν στενῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐτοκράτειραν σχέσεων, αἵτινες πρὸ ἐτῶν ἤδη, καὶ ζῶντος ἔτι τοῦ Μανουὴλ, εἶχον ὑπερβῆ τὰ ὅρια τῆς συγγενικῆς ἀγάπης, ὁ Ἀλέξιος εἶχε κατορθώσει νὰ σφετερισθῇ ὅλην τὴν ἰσχὺν καὶ ἦρχεν ὡς ἀπόλυτος ἄρχων καὶ κύριος οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου ἄνακτος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτοῦ μητρός. Εἶχε κατορθώσει (πρᾶγμα ἀνήκουστον!) νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος ἔγγραφον, δυνάμει τοῦ ὁποίου οὐδεμία αὐτοκρατορικὴ διαταγὴ δὲν ἐξετελεῖτο, ἐὰν δὲν ἔφερε τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ (τοῦ Πρωτοσεβαστοῦ) πρασίνῃ γεγραμμένην μελάνῃ, καὶ τὰς λέξεις· "Γεννηθήτω ὡς ἐνετάλη."

Ἡ Μαρία, γυνὴ ζωηρῶν παθῶν, εἶχεν αἰσθανθῆ τοῦ ἔρωτος τὴν φλόγα πρὸς τὸν νεαρὸν τοῦτον τοῦ συζύγου της ἀνεψιὸν, καὶ ὁ ἔρως οὗτος εἶχε βαθμηδὸν ἐντελῶς καθυποτάξει τὴν ἐρωμένην εἰς τὸν ἐραστήν. Ἦτο δὲ τοσοῦτον σφοδρὸς ὁ ἔρως οὗτος, ὥστε ἡ Μαρία μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος συζύγου της, διενοήθη νὰ θέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐραστοῦ της τὸ αὐτοκρατορικὸν στέμμα, καὶ ἐπειδὴ τὸ μόνον πρὸς τοῦτο πρόσκομμα ὑπῆρχεν ὁ υἱός της, ὁ αὐτοκράτωρ, εἶχε προβῆ μέχρι κακουργήματος, ζητοῦσα συνδρομὴν παρὰ τοῦ δηλητηρίου. Ἀλλ' οἱ ἰατροὶ ἐγκαίρως ἐνόησαν τὸν κίνδυνον καὶ ἔσωσαν τὴν ζωὴν τοῦ μικροῦ αὐτοκράτορος. Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔμεινε μυστικὸν, ἀλλ' ἡ Μαρία ἀπεσύρθη εἰς μονὴν, στερεὰν ἔχουσα ἀπόφασιν, ἐκεῖ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ξένη νὰ τελειώσῃ τὰς ἡμέρας της. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ὅμως ταύτης τῆς Μαρίας ἀνετρέποντο τὰ φιλόδοξα τοῦ Πρωτοσεβαστοῦ σχέδια. Ὁ Ἀλέξιος ἤθελε νὰ ἔχῃ πλησίον του τὴν γυναῖκα καὶ βασίλισσαν, ἥτις ὡς γυνὴ μὲν ἦτο προσφιλὴς τῇ καρδίᾳ του, ὡς βασίλισσα δὲ καθίστατο πρόθυμον ὄργανον τῶν φιλοδόξων αὐτοῦ σποπῶν.

Αὐτὰ τὰ δύω πρόσωπα εἶχον συναντηθῆ ἐν νυκτὶ ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ μεγάρῳ, ἔνθα ὁ νεαρὸς ἡγεμὼν τὸν ἤρεμον ἐκοιμᾶτο τῆς ἀθῳότητος ὕπνον.

— Ἀδημονεῖς, Μαρία; ἐπανέλαβεν ὁ Ἀλέξιος, σύ, ἡ τολμηρά, σύ, ἡ ἀτρόμητος Μαρία;

— Ἄχ! ἀπήντησεν ἡ βασίλισσα, καὶ ἡ φωνὴ αὐτῆς ἔτρεμεν. Αἱ ἡμέραι τῆς ἡσυχίας καὶ τοῦ θάρρους παρῆλθον. Πρό τινος δεινὰ μὲ κατέλαβον προαισθήματα. Ὁ ἀὴρ ἐν τῷ ἡγεμονικῷ τούτῳ οἴκῳ εἶναι βαρὺς καὶ πνιγηρός. Μοὶ λείπει ἡ ἀναπνοὴ ἐνταῦθα καὶ μετανοῶ ὅτι ἐγκατέλιπα τὴν μονὴν, ἔνθα γαληνιαία μοὶ προσεμειδία ὕπαρξις.

— Ἡ Μαρία, εἶπεν ὁ Ἀλέξιος προσβλέπων αὐτὴν ἀσκαρδαμυκτί — ἡ Μαρία μου μετανοεῖ διὰ πρᾶξιν, ἥ τις ἀπέβλεπεν εἰς τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς μου ὅλης; πῶς δύναται ἡ Μαρία μου πικροὺς τοσοῦτον νὰ μοι εἴπῃ λόγους; ἔπαυσε λοιπὸν ἡ Μαρία μοὺ νὰ μ' ἀγαπᾷ;

Ποία γυνὴ μένει ἀναίσθητος καὶ ἀδιάφορος εἰς τοιούτους λόγους τοῦ ἀγαπητοῦ ἀνδρὸς, καὶ μάλιστα ὅταν οἱ λόγοι οὗτοι ἐκφέρωνται μὲ τὸν γλυκὺν τῆς φωνῆς ἦχον, ὃν ὁ Ἀλέξιος τοσοῦτον ἐπιτηδείως μετεχειρίζετο;

— Δύναται ἡ Μαρία, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἀλέξιος, νὰ θεωρῇ ὡς θυσίαν, ὅτι ἐγκατέλιπε τὴν μονὴν ὅπως ἔλθῃ πάλιν εἰς τὰς ἀγκάλας μου; Δύναται νὰ μετανοῇ ὁ συμμεριζόμενος μετ' ἐμοῦ τὰς φροντίδας καὶ τοὺς κόπους τῆς βασιλείας;

— Ναί, Ἀλέξιε, δύσκολος εἶναι ἡ τέχνη τοῦ κυβερνᾶν· πανταχοῦ δυσκολίαι, πανταχοῦ προσκόμματα καὶ ἐναντιότητες. Καὶ τὰ προσκόμματα ταῦτα αὐξάνουσι καθ' ἑκάστην καὶ διέξοδον δὲν βλέπω. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶναι βρέφος. Πόσος πρέπει νὰ παρέλθῃ χρόνος ἕως οὗ μάθῃ τὴν τέχνην ταύτην;

— Καὶ δὲν χαίρεσαι ἐπὶ τούτῳ, Μαρία; δὲν εὐχαριστεῖσαι βλέπουσα ὅτι ἔχομεν ἔμπροσθεν ἡμῶν στάδιον μακρὸν καὶ ἀνοικτόν; Ἢ ἤθελες νὰ ἐγκαταλείπωμεν ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀρχὴν, παραμεριζόμενοι ὡς ἄχρηστα σκεύη; Ὦ! Μαρία, δὲν σὲ γνωρίζω πλέον! Πόθεν οἱ φόβοι σου; Πῶς μετεβλήθης;

— Σοὶ, εἶπον, Ἀλέξιε, ἔχω μαῦρα προαισθήματα, ἀνέκραξεν ἡ Μαρία μόλις κρατοῦσα τὰ δάκρυά της. Ἀπώλεσα τὴν πεποίθησιν εἰς ἐμαυτὴν καὶ βλέπω ἐνώπιόν μου μέλλον σκοτεινὸν, δεινῶν πλῆρες καὶ κινδύνων.

— Ἰδέαι, γεννήματα γυναικείας κεφαλῆς! εἶπεν ὁ Ἀλέξιος μὲ τὸ ἐλαφρὸν ἐκεῖνο ὕφος, τὸ ὁποῖον θέλει μὲν νὰ φανερώσῃ θάρρος καὶ πεποίθησιν, ἀλλὰ προδίδει συνάμα ὅτι ἡ πεποίθησις εἶναι μόνον φαινομένη καὶ ἐπίπλαστος. — Εἰπέ μοι, Μαρία, τὰ προαισθήματά σου ταῦτα. Ἂς τὰ ἀναλύσωμεν μετὰ προσοχῆς, καὶ ἂς βεβαιωθῶμεν, ἐὰν πράγματι προαγγέλλωσιν ὅλα τὰ δεινὰ καὶ ὅλους τοὺς κινδύνους, ὧν φοβεῖσαι τὴν ἐπιδρομήν.

— Ὦ! ἄφες τὴν εἰρωνείαν! ἄφες τὸ ἐλαφρὸν τοῦτο ὕφος! ἀπήντησεν ἡ Μαρία σοβαρά. Μὴ παίζῃς ἐν ὥραις σοβαραῖς τοσοῦτον. Ὁ λαὸς γογγύζει· ὁ λαὸς δυσανασχετεῖ· οἱ βαρεῖς φόροι τὸν πιέζουσι. Κατὰ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν ἐπιρρίπτονται ὅλα τὰ δεινὰ τῶν καιρῶν. Ἡμᾶς μόνον κατηγορεῖ ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ ἀφορήτῳ ταύτῃ καταστάσει.

— Ὁ λαὸς γογγύζει; ἀπήντησεν ὁ Ἀλέξιος μειδιῶν. Καὶ πότε δὲν γογγύζει ὁ λαός; Δὸς αὐτῷ τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου ὅλου καὶ ἀκόμη δὲν εὐχαριστεῖται. Οἱ φόροι τὸν πιέζουσι; Καὶ τίς ἐρωτᾷ τὸν λαὸν περὶ τούτου; Ἐν ὅσῳ ἔχομεν εἰς χεῖράς μας τὴν ἰσχὺν, οὐδεὶς δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ ἡμῖν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιβάλλωμεν φόρους; Δὲν τοὺς θέλει ὁ λαός; Καλά! Οἱ φόροι δέον νὰ διπλασιασθῶσιν.

— Ὁ λαὸς φωνάζει, ἐξηκολούθησεν ἡ Μαρία, ὅτι παραμελοῦμεν τὴν εὐημερίαν του καὶ ὅτι σπαταλῶμεν ἐν ἑορταῖς καὶ εὐωχίαις τὰ δημόσια χρήματα, τὰ ὁποῖα μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου του αὐτὸς μᾶς ἀποτίει.

(ἕπεται συνέχεια.)

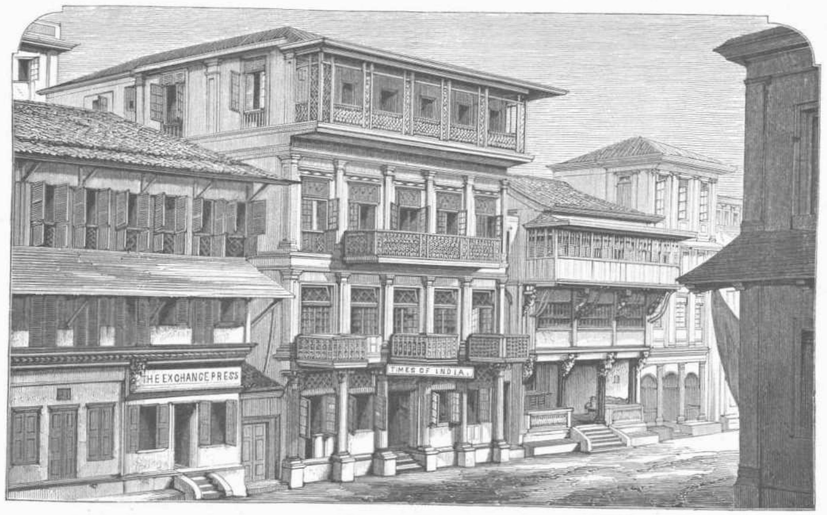

ΟΔΟΣ ΕΝ ΒΟΜΒΑΗ.

ΕΚ ΤΡΙΚΥΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥ.

(Aus Sturm und Noth.)

Οὕτως ἐπιγράφεται τὸ πρὸ μικροῦ ἐν Βερολίνῳ ἐκδοθὲν "Λεύκωμα αὐτογράφων ἐπισήμων Γερμανῶν καὶ Γερμανίδων." Εἶναι τοῦτο ἔργον τοῦ γνωστοῦ τυπογραφείου, ἔνθα ἐκτυποῦται τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα· "Ἡ γερμανικὴ οἰκογενειακὴ ἐφημερίς" (Deutsches Familienblatt). Ἐκδότις τοῦ λευκώματος εἶναι ἡ "Ἑταιρία πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγῶν". Ἡ ἑταιρία αὕτη, ἱδρυθεῖσα τῷ 1865 ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ νῦν αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ἀφήρπασε μέχρι σήμερον 1200 ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ σκοτεινοῦ τῶν κυμάτων τάφου. Ἡ ἐνέργεια αὐτῆς εἶναι τὰ μάλιστα εὐεργετικὴ καὶ καθίσταται κατ' ἔτος ἀποτελεσματικωτέρα. Ἐντὸς τῶν τελευταίων 15 ἐτῶν ἡ Γερμανία συνεισέφερεν ὑπὲρ τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου σκοποῦ δύο ἑκατομμύρια μαρκῶν ($2^1/_2$ ἑκατομ. φράγκων). Καὶ τὸ ἐκ τοῦ ῥηθέντος "λευκώματος αὐτογράφων" εἰσπραχθησόμενον ποσὸν διὰ τὸν εὐεργετικὸν τοῦτον σκοπὸν εἶναι προωρισμένον.

Ὁ τὴν ἔκδοσιν τοῦ λευκώματος ἐπιστατήσας, Κύριος SCHORER ἐν Βερολίνῳ, εὐμενῶς παρεχώρησεν ἡμῖν τὰ αὐτόγραφα τοῦ αὐτο-

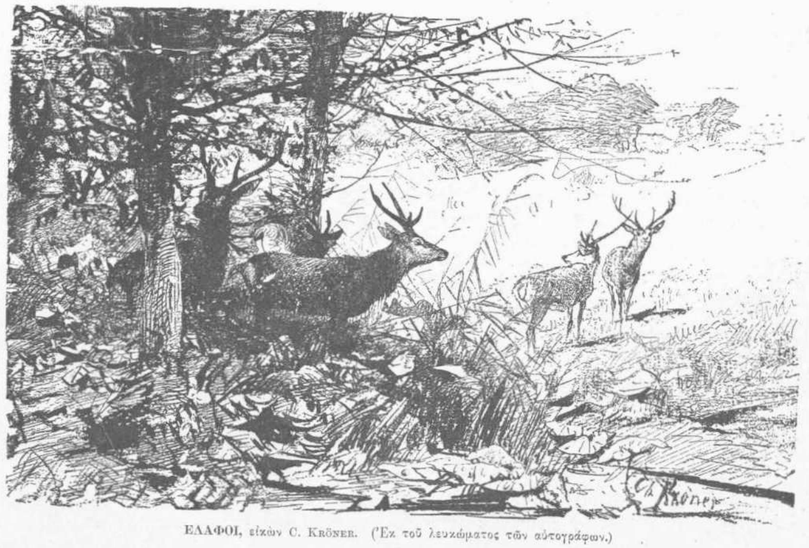

ΕΛΑΦΟΙ, εἰκὼν C. KRÖNER. (Ἐκ τοῦ λευκώματος τῶν αὐτογράφων.)

κράτορος Γουλιέλμου, τοῦ διασήμου ποιητοῦ τῆς ἐλευθερίας Βίκτωρος VON SCHEFFEL καὶ τοῦ ἐξόχου νομοδιδασκάλου καὶ προέδρου Σίμσωνος, τὰ ὁποῖα σήμερον παρουσιάζομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, πεποιθότες ὅτι προσφέρομεν αὐτοῖς τι ἄξιον λόγου. Χάριν τῶν μὴ γινωσκόντων τὴν Γερμανικὴν παραθέτομεν ἐνταῦθα καὶ τὴν εἰς πεζὸν μετάφρασιν τῶν τριῶν αὐτογράφων.

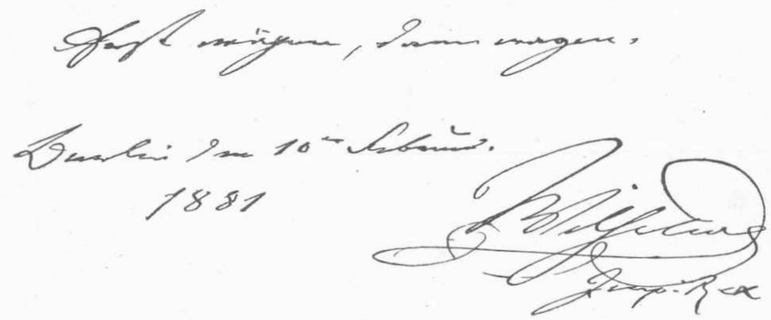

Α'. ΤΟ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

"Πρότερον στάθμισον καὶ εἶτα τόλμησον."
Ἐν Βερολίνῳ τῇ 10 Φεβρουαρίου 1881.

Γουλιέλμος.
αὐτοκράτωρ.

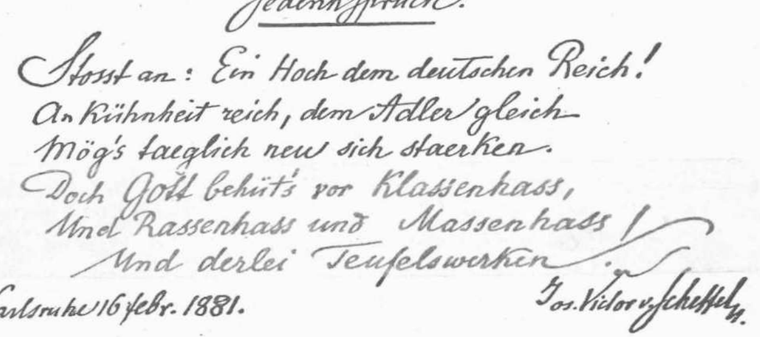

Β'. ΤΟ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ VON SCHEFFEL.

"Πίετε εἰς ὑγείαν τοῦ γερμανικοῦ κράτους! Πλούσιον κατὰ τὴν τόλμην, καὶ ὅμοιον τῷ ἀετῷ εἴθε νὰ ἐνισχύηται ὁσημέραι! Κύριος φυλάττοι αὐτὸ ἀπὸ φυλετικοῦ μίσους, ἀπὸ τῆς τοῦ πλήθους καταφορᾶς καὶ ἐν γένει ἀπὸ τοιούτων ἔργων τοῦ διαβόλου!"

Ἐν Καρλσρούῃ τῇ 16 Φεβρουαρίου 1881.

Ἰωσὴφ Βίκτωρ v. SCHEFFEL.

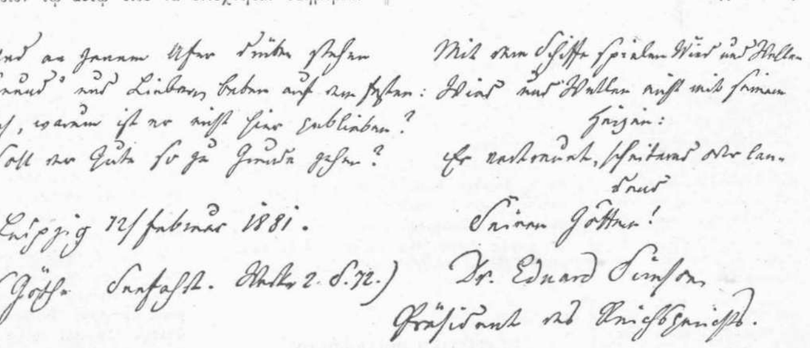

Γ'. ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΙΜΣΩΝΟΣ.

"Καὶ ἐπὶ τῆς παραλίας ἐκείνης ἵστανται ἔντρομοι φίλοι καὶ συγγενεῖς. Ἄχ! διατὶ δὲν ἔμεινε πλησίον ἡμῶν; Πρόκειται λοιπὸν νὰ καταστραφῇ ὁ φίλος ἡμῶν καὶ συγγενής; Ἄνεμος καὶ κύματα παίζουσι μὲ τὸ σκάφος, ἀλλὰ δὲν παίζουσι μὲ τὴν καρδίαν του. Διότι αὐτὸς εἴτε ναυαγῶν εἴτε ἀποβιβαζόμενος εἰς τὴν ξηρὰν ἔχει πεποίθησιν εἰς τοὺς θεοὺς αὐτοῦ." (Ἐκ τῶν τοῦ Γαίτου.)

Ἐν Λειψίᾳ τῇ 12 Φεβρουαρίου 1881.

Δρ. Ἐδ. Σίμσων.
Πρόεδρος τοῦ ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΕΛΛΑΣ. Τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα εὑρίσκεται ἐν τῇ αὐτῇ σχεδὸν θέσει, ἐν ᾗ εὑρίσκετο πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν. Τὸ μόνον ἄξιον μνείας εἶναι ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῶν μεγάλων Δυνάμεων πιέζουσι τὴν Ὑ. Πύλην, ὅπως ἀποπερατώσῃ ὁριστικῶς τὸ ζήτημα, καὶ ἡ κυβέρνησις τοῦ Σουλτάνου φαίνεται εἰς τοῦτο διατεθειμένη. Ἐν Ἑλλάδι, λέγουσι τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα, ἐξακολουθοῦσιν οἱ ἐξοπλισμοί. Γελοία εἶναι ἡ ἰδέα ὀργάνων τινῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς δημοσιογραφίας, διατεινομένων ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις κρατεῖ ὑπὸ τὰ ὅπλα τοὺς πολίτας, ὅπως ἀποφύγῃ οὕτω τὴν ἔκφρασιν τῆς κοινῆς δυσαρεσκείας ἕνεκα τῶν μὴ ἐπαρκουσῶν παραχωρήσεων τῆς Τουρκίας. Μεγάλην ἄγνοιαν τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων προδίδει ὁ νομίζων, ὅτι ὁ Ἕλλην διατελῶν ὑπὸ τὰς σημαίας δὲν δύναται νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὴν γνώμην του. Ἐν κρισίμοις μάλιστα καιροῖς ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Ἕλληνος ὑπῆρξε πάντοτε ὁ καλλίτερος καὶ ἀσφαλέστερος αὐτοῦ γνώμων. Ἐν τῷ ἑπομένῳ ἡμῶν τεύχει ἐλπίζομεν νὰ εὑρεθῶμεν εἰς θέσιν ν' ἀναγγείλωμεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως περὶ τῶν ὅρων τῆς παραχωρήσεως τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν.

ΓΑΛΛΙΑ. Ἡ Γαλλία ἤρατο ἐπ' ἐσχάτων ἄνευ πολλῶν κόπων καὶ αἱματοχυσίας νίκην ἐπιφανῆ ἐν Τύνιδι. Ὁ βέης τῆς Τύνιδος ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ἐπιρροῆς καὶ τῶν γαλλικῶν ὅπλων πιεσθεὶς ἐνέδωκεν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Γαλλίας καὶ — ἐπροσκύνησεν. Οὕτως ἡ Τύνις τίθεται ἀπὸ σήμερον ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας, ᾗ, καθαρώτερον εἰπεῖν, καθίσταται γαλλικὴ ἐπαρχία. Ἡ Πόλη, ὡς κυρίαρχος δύναμις, διεμαρτυρήθη ἐντόνως κατὰ τῆς πράξεως ταύτης· ἀλλ' ἡ Γαλλία δὲν λαμβάνει τοῦτο ὑπ' ὄψιν, καὶ μάλιστα ὅταν πρόκηται περὶ τοῦ συμφέροντος της τοῦ ἰδίου. — Ὁ πρωθυπουργὸς Φερρὺ ὑποβαλὼν τὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Τύνιδος εἰς τὴν βουλὴν εἶπεν, ὅτι ἡ σύμβασις, εἰλικρινῶς ἐκτελουμένη, θέλει διαλύσει πᾶσαν διαφορὰν μεταξὺ Τύνιδος καὶ Γαλλίας, διότι ἡ μὲν Γαλλία ἐξασφαλίζει δι' αὐτῆς τὰ σύνορα τῆς Ἀλγερίας, ἡ δὲ Τύνις ἀπολαμβάνει τῶν εὐεργετημάτων τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ Γαλλία τρέφει πρὸς τὸν βέην τῆς Τύνιδος αἰσθήματα εἰλικρινοῦς φιλίας, ὅπερ θέλει τῷ ἀποδείξει πάλιν, ἐὰν τυχὸν ἀπειληθῇ ἐν τῇ νομίμῳ ἐξασκήσει τῆς ἀνεξαρτήτου αὐτοῦ ἐξουσίας. Ἡ Γαλλία, εἶπεν ἐν τέλει ὁ πρωθυπουργός, χαίρει ἐπὶ τῇ ὑπογραφείσῃ συμβάσει καὶ ἐπαινεῖ τὴν τολμηρὰν διαγωγὴν τοῦ στρατοῦ αὐτῆς.

ΡΩΣΣΙΑ. Παραιτηθέντος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κόμητος Λόρις-Μέλικωφ, διωρίσθη εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ὁ κύριος Ν. Ἰγνάτιεφ, ἄλλοτε πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσσίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΙΤΑΛΙΑ. Ἕνεκα τῆς φάσεως, ἣν ἔλαβον ἐπ ἐσχάτων τὰ πράγματα ἐν Τύνιδι, τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Καϊρόλη ἠναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ καὶ πάλιν τὴν παραίτησίν του, καὶ ὁ βουλευτὴς Σέλλας ἐνετάλη παρὰ τοῦ βασιλέως νὰ σχηματίσῃ νέον ὑπουργεῖον. Ὁ Σέλλας ἀπετάνθη πρός τινας τῶν βουλευτῶν τῆς ἀριστερᾶς, ὅπως σχηματίσῃ κυβέρνησιν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν διαφόρων ἐν τῇ βουλῇ κομμάτων.

Ὑ. Γ. Ἡ σύμβασις περὶ παραδόσεως τῶν τῇ Ἑλλάδι παραχωρηθησομένων χωρῶν ὑπεγράφη ὁριστικῶς ἐν Κωνσταντινουπόλει· Διαιροῦνται δὲ αὗται εἰς ἓξ τμήματα, ὧν τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τὴν Λάρισσαν, καὶ θέλει παραδοθῇ ἐντὸς ἑνὸς μηνός. Τὸ δεύτερον τμῆμα περιλαμβάνει τὰ Τρίκκαλα, τὸ τρίτον τὴν Καρδίτσαν, τὸ τέταρτον, μέρος τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος, τὸ πέμπτον τὴν Ἄρταν. Ἡ παράδοσις τοῦ πέμπτου τούτου τμήματος θέλει λάβει χώραν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ σήμερον. Περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἕκτου τμήματος, τοῦ Βώλου, ἔνθα ὑπάρχει συσσωρευμένον τὸ ὁλικὸν τοῦ πολέμου, θέλει ληφθῇ κατόπιν σκέψις.

ΑΡΧΑΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ὁ ῥῶσσος καθηγητὴς Οὐσὼφ ἐδημοσίευσε μικροκαφὰς Ἑλληνικοῦ Εὐαγγελίου, ἀνακαλυφθέντος πρό τινων μηνῶν ἐν τῇ μονῇ Ῥωσὰν τῆς Καλαυρίας.

Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦτο ἀνεκαλύφθη ὑπὸ δύο σοφῶν Γερμανῶν, τῶν Κυρίων GEBHARDT καὶ HARNACK, οἵτινες ἐξέδωκαν τὰς εἰκόνας εἰς ἰδιαίτερον σύγγραμμα (Codex græcus purpureus Rossanensis). Πορφυροῦν ὠνομάσθη τὸ Εὐαγγέλιον διότι εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ ἐρυθρᾶς περγαμηνῆς χρυσοῖς καὶ ἀργαίοις γράμμασι. Διατηρεῖται μόνον τὸ κείμενον τῶν Εὐαγγελίων τοῦ Ματθαίου καὶ τοῦ Μάρκου· ἀλλ' αἱ εἰκόνες εἰσὶ καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων. Ἡ ἀξία τοῦ χειρογράφου τούτου φανεροῦται ἅμα μάθωμεν ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ ἕκτου μ. Χ. αἰῶνος.

Αἱ εἰκόνες, πολὺ ἐνδιαφέρουσαι καὶ διὰ τὴν ἀφέλειάν των καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν παντὸς εἴδους συμβολικῆς παραστάσεως, ἔχουσι τύπον, ἀποδεικνύοντα ὅτι εἶναι ἔργον Αἰγυπτίου (Ἀλεξανδρινοῦ βεβαίως) τεχνίτου. Οὗτος π. χ. ἐν τῇ εἰκόνι, τῇ παριστανούσῃ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκδιώκοντα τοῦ Ναοῦ τοὺς ἀγοράζοντας καὶ πωλοῦντας, τίθενται δύω ταῦροι καὶ δύο αἶγες· οἱ λευκοὶ ταῦροι ἔχουσιν ὤμους ἐξωγκωμένους, ἀνάγονται δηλ. εἰς τὸ γένος τῶν zebú, ζώων τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Αἰγύπτου. Αἱ δὲ μαῦραι αἶγες ἔχουσιν ὠτία κρεμάμενα, ὡς ἔχει αὐτὰ ἡ λεγομένη Θηβαϊκὴ αἶξ τῆς Αἰγύπτου.

Μελετήσας ἐπιστασμένως τὸν τύπον, τὰ ἐνδύματα, τὰ πρόσωπα, καὶ ἐν γένει πάσας τὰς λεπτότητας ὁ καθηγητὴς Οὐσὼφ ἠδυνήθη νὰ ὁρίσῃ τὸν χρόνον τῆς κατασκευῆς τῶν εἰκόνων τούτων.

Οὕτως ἐν τῇ σκηνῇ τῆς δίκης, ὁ Πιλάτος παρίσταται ἐπὶ θρόνου καθήμενος, ἔχων ὄπισθεν αὐτοῦ δύο σημαιοφόρους, κρατοῦντας σημαίας μὲ τὰς εἰκόνας δύω αὐτοκρατόρων. Μόνον ἐπὶ Κωνσταντίνου τοιαῦται σημαῖαι ἤραν ἐν χρήσει, διότι πρότερον ἐπὶ τῆς σημαίας εὑρίσκετο μόνον τὸ μονόγραμμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Κωνσταντίνου ἡ εἰκὼν τοῦ αὐτοκράτορος ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ μονογράμματος. Ἡ ἕνωσις ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῶν δύω αὐτοκρατόρων ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ζωγράφος ἔζη ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων Ἰουστίνου καὶ Ἰουστινιανοῦ. Ἐν ἔτει 528 ἐν διαστήματι τεσσάρων μηνῶν, ἀπὸ α'. Ἀπριλίου μέχρι α'. Αὐγούστου ἐβασίλευσαν οἱ δύο οὗτοι αὐτοκράτορες.

Παραβάλλων δὲ τὰ νομίσματα τῆς ἐποχῆς ταύτης ὁ καθηγ. Οὐσὼφ ἐπείσθη ὁριστικῶς ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἰκόνες εἶσιν αἱ εἰκόνες τῶν δύο τούτων αὐτοκρατόρων, ὅπερ φέρει ἡμᾶς εἰς τὸν ἀκριβῆ ὁρισμὸν τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν κατεσκευάσθησαν αἱ περίεργοι αὗται μικρογραφίαι.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ.

Ἡ πλουσιωτέρα Βιβλιοθήκη τοῦ κόσμου εἶναι ἡ ἐν Παρισίοις Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη, περιέχουσα 2 ἑκατομ. καὶ 78 χιλ. τόμων καὶ 86 χιλ. χειρογράφων.

Μετ' αὐτὴν ἔρχεται κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἡ τοῦ Βρεταννικοῦ Μουσείου ἐν Λονδίνῳ, ἔχουσα ἓν ἑκατομ. τόμων καὶ 42 χιλ. χειρογράφων.

Τρίτη ἔρχεται ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Μονάχου μὲ 800 χιλ. τόμων καὶ 24 χιλ. χειρογράφων.

Μετ' αὐτὴν ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Βερολίνου, ἔχουσα 700 χιλ. τόμων καὶ 15 χιλ. χειρογράφων.

Κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δημοσίων Βιβλιοθηκῶν τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Ῥωσσία μὲ 145 δημ. βιβλιοθήκας, τὴν δὲ τελευταίαν τὸ Βέλγιον μὲ 105.

Περίεργος εἶναι ἡ ἀναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τόμων πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων. Εἰς ἑκατὸ κατοίκους ἀναλογοῦσιν ἐν Αὐστρίᾳ $26^{8}/_{10}$ τόμοι· ἐν Βαυαρίᾳ $26^{4}/_{10}$· ἐν Ἰταλίᾳ $16^{2}/_{10}$· ἐν Γαλλίᾳ $12^{9}/_{10}$· ἐν Πρωσσίᾳ 11· ἐν Βελγίῳ $10^{4}/_{10}$, ἐν Ἀγγλίᾳ 6 καὶ τέλος ἐν Ῥωσσίᾳ $1^{9}/_{10}$. —

ΝΕΑ ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΗ.

Ἐν Φιλαδελφείᾳ τῆς Ἀμερικῆς ἐγένοντο ἐσχάτως δοκιμαὶ διὰ κολοσσιαίας ἀτμομηχανῆς, στεφθεῖσαι ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας. Τὸ νέον σύστημα τῆς ἀτμομηχανῆς προώρισται νὰ ἐπιφέρῃ γενικὴν ἀναστάτωσιν ἐν τῇ σιδηροδρομικῇ συγκοινωνίᾳ. Ἡ ἀτμομηχανὴ αὕτη ἔχει μῆκος 20 μέτρων, καὶ ζυγίζει $48^{1}/_{2}$ χιλιάδας χιλιογράμμων. Οἱ τροχοὶ αὐτῆς ἔχουσι 2 μέτρων πλάτος καὶ οἱ κύλινδροι 47 ἑκαστομ. διάμετρον. Λέγεται ὅτι ἡ ταχύτης αὐτῆς εἶναι καταπληκτική. Θέλει δὲ χρησιμεύσει εἰς τὸν σιδηρόδρομον μεταξὺ Φιλαδελφείας καὶ Νέας Ὑόρκης.

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ.

Τὰ ἱστορικὰ συγγράματα τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων ἐν γερμανικῇ μεταφράσει ἐκδίδονται προσεχῶς κατὰ τεύχη παρὰ τοῦ ἐκδότου Κέμπη ἐν Λειψίᾳ. Θέλουσι δὲ ἐκδοθῆ ὁ Τάκιτος, ὁ Θουκυδίδης, ὁ Σαλλούστιος, ὁ Ἡρόδοτος, ὁ Καῖσαρ, ὁ Πλούταρχος καὶ ὁ Ξενοφῶν. Τὸ α'. τεῦχος περιέχει τὰ "Χρονικὰ" τοῦ Τακίτου.

ΑΧΥΡΙΝΟΣ ΧΑΡΤΗΣ.

Τὸ ἐν CHATHAM τῆς ἐπαρχίας Νέας Ὑόρκης χαρτοποιεῖον εἶχεν ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν τὴν παραγγελίαν νὰ κατασκευάζῃ ποιότητά τινα χάρτου λεπτοτάτου ἐκ καθαροῦ ἀχύρου, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τίνα χρῆσιν ἐποιοῦντο αὐτοῦ οἱ τὴν παραγγελίαν δόντες. Ὁλόκληρος δεσμὶς τοῦ χάρτου τούτου δὲν ἐζύγιζε πλέον τῶν τριῶν χιλιογράμμων. Κατόπιν ἐγνώσθη ὅτι ὁ χάρτης οὗτος ἀπεστέλλετο εἰς τὴν νῆσον Κοῦβαν, ἔνθα δὲν χρησιμεύει ὡς χάρτης σιγαρέτων, ὡς ἠδυνατό τις νὰ ὑποθέσῃ, ἀλλὰ κατ' εὐθεῖαν ὡς περιτύλιγμα τῶν γνωστῶν σιγάρων τῆς Ἀβάνης.

Ὁ χάρτης βυθίζεται εἰς ἀπόβρασμα καπνοῦ, ἀποτελούμενον ἐκ περισσευμάτων καπνοῦ καὶ ἰνῶν· ἀφ' οὗ δὲ ξηρανθῇ λαμβάνει διὰ ἰσχυρᾶς πιέσεως τὴν ὄψιν φύλλων καπνοῦ, καὶ τοῦτο τοσοῦτον ἐπιτυχῶς ὥστε καὶ ὁ μᾶλλον ἐξησκημένος ὀφθαλμὸς δὲν δύναται ν' ἀνακαλύψῃ τὴν ἀπάτην. Σήμερον πολλοὶ τῶν ἐν Κούβᾳ κατασκευαστῶν σιγάρων δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὸ περιτύλιγμα μόνον, ἀλλὰ κατασκευάζουσιν ὁλόκληρα τὰ σιγάρα ἐκ τοῦ ἀχυρίνου τούτου χάρτου πρὸς μεγάλην τῶν καπνιζόντων δυσαρέσκειαν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΡΩΜΑΙΚΗΣ ΕΠΑΥΛΕΩΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑι.

Ἡ ἀνακάλυψις ῥωμαϊκῆς ἐπαύλεως μεγάλης ἐκτάσεως ἐπὶ τῆς νήσου WIGHT ἐν Ἀγγλίᾳ διήγειρεν, ὡς εἰκός, τὴν περιέργειαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον οὐ μόνον τῶν περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν ἀσχολουμένων ἀλλὰ καὶ ἐν γένει πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ἂν καὶ αἱ ἀνασκαφαὶ διεκόπησαν ἕνεκα τοῦ χειμῶνος, οὐχ ἧττον ὅμως τὰ ἀρχαῖα ἐρείπια ἐλκύουσι καθ' ἑκάστην πλῆθος πολὺ περιέργων. Μέχρι τοῦδε ἀνεσκάφησαν 20 δωμάτια, εὑρέθησαν δὲ καὶ τὰ ἴχνη τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων, διευθυνομένων ἀπὸ νότου πρὸς ἀνατολὰς εἰς ἀπόστασιν 60—70 ἀγγλικῶν ποδῶν. Περιέργον εἶναι ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεκαλύφθη εἰσέτι ἡ κυρία εἴσοδος τῆς οἰκίας, οὔτε ὁ πρόδομος καὶ ἄλλα οὐσιώδη παραρτήματα τῶν ῥωμαϊκῶν οἰκιῶν.

Τὸ ἔδαφος τῶν μεγαλειτέρων αἰθουσῶν, μετρουσῶν 40 ποδῶν ὕψος καὶ 18 ποδῶν πλάτος, εἶναι ἐστρωμμένον διὰ ψηφιδωτῶν (μωσαϊκῶν κοσμημάτων). Δυστυχῶς τὰ μωσαϊκὰ τῆς κεντρικῆς καὶ μεγαλειτέρας αἰθούσης εἰσὶ κατεστραμμένα· σώζονται ὅμως τὰ περιθώρια, ἐν οἷς παρίστανται ὁ Περσεὺς καὶ ἡ Ἀνδρομήδα μὲ τὰς τέσσαρας Ὥρας τοῦ ἔτους εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας. Τῶν Ὡρῶν τούτων αἱ τρεῖς μόνον σώζονται, τὸ Ἔαρ, τὸ Φθινόπωρον καὶ ὁ Χειμών, εἰσὶ δὲ ἐξαισίας διατηρήσεως. Κάτωθεν παρίσταται ἀστρονόμος, καθήμενος ἔμπροσθεν γνώμονος (ἡλιακοῦ ὡρολογίου) καὶ δεικνύων διὰ μικρᾶς ῥάβδου σφαῖραν ὀβρόγειον, ἐφ' ἧς εἰσὶ κεχαραγμένα γεωμετρικὰ σχήματα.

Μέρος τῆς αἰθούσης ταύτης, τὸ μικρότερον, δύναται νὰ ὀνομασθῇ δωμάτιον τῆς Μεδούσης, διότι κεφαλὴ Μεδούσης κατέχει τὸ κέντρον τοῦ ἐδάφους· γύρωθεν δὲ παρίστανται σκηναὶ ποιμενικαὶ λεπτοτάτης ἐργασίας καὶ ἐξαισίας ὡραιότητος. Εἰς τὰς γωνίας εἶναι κεφαλαὶ ποιμένων, φορούσαι τὸν πέτασον τοῦ Ἑρμοῦ καὶ φυσῶσαι ἐντὸς ποιμενικῶν αὐλῶν. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἄκραν τῆς αἰθούσης ταύτης εὑρίσκεται σύμπλεγμα Τριτώνων. Περὶ τὰ πρόσωτα ταῦτα ὑπάρχει περίκυκλος σχηματιζόμενος ὑπὸ γραμμῶν περιπλεκομένων ἀλλήλαις. Μέρος τῶν τοιχογραφιῶν εἶναι ἀκόμη στερεῶς προσκεκολλημένον ἐπὶ τοῦ τοίχου· εἰς τὴν δυτικὴν τῆς αὐτῆς αἰθούσης γωνίαν εἶναι καθαρῶς κεχαραγμένος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σταυρός. Εὑρέθη δὲ καὶ διάδρομος ὑπόγειος λελαξευμένος ἐντὸς τοῦ λίθου εἰς βάθος 4 ἢ 5 ποδῶν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, καὶ ὡρισμένος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διὰ τοὺς σωλῆνας τοὺς θερμαίνοντας τὴν ἐν λόγῳ αἴθουσαν.

Ἕτερον ψηφιδωτὸν εὑρέθη ἔν τινι τῶν διαδρόμων καὶ παριστᾷ τὸν Ὀρφέα μὲ τὴν λύραν του. παρακολουθούμενον ὑπὸ διαφόρων ζώων, πιθήκων, βοῶν, ταῶν. Ὁ χρωματισμὸς τοῦ ψηφιδωτοῦ τούτου εἶναι ζωηρότατος.

Πρὸς δυσμὰς τοῦ διαδρόμου τούτου ὑπάρχει ἑτέρα μεγάλη αἴθουσα, ἔχουσα ἴχνη τοιχογραφιῶν καὶ γεωμετρικῶν σχημάτων. Καὶ ἡ αἴθουσα αὕτη ὡς ἡ προηγουμένη, ἐθερμαίνετο, ὡς φαίνεται, τεχνητῶς.

Εὑρέθησαν καὶ πολλὰ δωμάτια ἔχοντα τὸ ἔδαφος ἁπλοῦν καὶ ἄνευ κοσμημάτων. Τὸ περιεργότατον πάντων εἶναι εὐρὺ ὑπόκαυστον (ὑπόγειος θερμάστρα), περιέχον 54 κίονας ἐκ πλίνθων $2^{1}/_{2}$ ποδῶν ὕψους. Αἱ πλίνθοι αὗται (τὰ tetradara τοῦ Βιτρουβίου καὶ τοῦ Πλινίου) ἔχουσι μέγεθος ὀκτὼ τετραγωνικῶν δακτύλων, συνδέονται δὲ πρὸς ἀλλήλας διὰ παχέος στρώματος κεραμωτοῦ. Πρὸς μίαν ἄκραν τοῦ δωματίου ὑπάρχει ἀψὶς πλινθόκτιστος καὶ αὕτη, ὁδηγοῦσα πρὸς ἐξωτερικὸν κλίβανον.

Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς εὑρέθησαν πολλοὶ λίθοι ἐπιμελῶς καὶ κανονικῶς κεκομμένοι, κέραμοι, σωλῆνες πλινθινοι, ἀγγεῖα ἁπλᾶ τῆς Σάμου καὶ ἐγχώρια, ὡς καὶ διάφορα ἀντικείμενα ἐκ σιδήρου καὶ ὀρειχάλκου — τὸ δὲ περιεργότερον τεμάχια ὀέκων τῶν παραθύρων. Ἡ τελευταία αὕτη ἀνακάλυψις ἔχει πολλὴν τὴν σπουδαιότητα, διότι ἂν καὶ ἤνται γνωστὸν ὅτι ἡ κατασκευὴ τῆς ὀέκου δὲν εἶναι ἐφεύρεσις νέα, ὀέκινοι ὅμως πλάκες εἰς χρῆσιν παραθύρων δὲν ἀναφέρονται ἀκόμη ὡς γνωσταὶ πρὸ τῆς ἀνακαλύψεώς των ἐν τῇ ῥωμαϊκῇ ταύτῃ ἐν Ἀγγλίᾳ ἐπαύλει. Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιέργων ἀντικειμένων τῶν ἀνευρεθέντων ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς συγκαταλέγονται καὶ τεμάχια λεπιδωτῶν δίσκων, ὁμοίων μὲ τοὺς σήμερον ἐκ ξύλου καὶ ἄλλων εἰδῶν κατασκευαζομένους, ὀστᾷ οἰκητηρίων ζώων καὶ τέλος καὶ ὀστᾷ ἀνθρώπινα.

Τὰ εὑρεθέντα νομίσματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Σεβήρου (221 μ. Χρ.) μέχρι τῆς ἐποχῆς τοῦ Κώνσταντος (337 μ. Χρ.), ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἔπαυλις αὕτη ἐκατοικεῖτο μέχρι τῶν μέσων τῆς $4^{ης}$ μ. Χρ. ἑκατονταετηρίδος.

Τὰ καλλίτερον σωζόμενα ψηφιδωτὰ ἐκαλύφθησαν ὑπὸ στεγασμάτων καὶ ὑπὸ ἀχύρων, ὅπως μὴ πάθωσι βλάβην τινά. Ἡ ἐξ ἀρχαιολόγων ἐπιτροπή, ἡ ἐπιχειρήσασα τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἐπρόκειτο νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὰς μετ' ὀλίγον. Ἀσμένως θέλομεν παράσχει τοῖς ἐνδιαφερομένοις ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν πλειοτέρας πληροφορίας περὶ τῆς περιέργου ταύτης ἀρχαιολογικῆς ἀνακαλύψεως, ἅμα ὡς λάβομεν αὐτὰς ἐξ Ἀγγλίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας, καλλιεργῶν ὡς γνωστὸν μετὰ πλείστης ὅσης ἐπιτυχίας τὰ γράμματα, μετέφρασεν ἐπ' ἐσχάτων τὰ δράματα τοῦ Σαικσπήρου εἰς τὴν πορτογαλλικὴν γλῶσσαν. Τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ῥιμίζεται ὑπὸ τῶν εἰδημόνων ὡς λίαν ἐπιτυχές, διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Βιβλιοπώλης τις ἐν Λισσαβῶνι ἐπλήρωσεν εἰς τὸν βασιλέα διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν 125 χιλιάδων φράγκων.

Ὁ Βίκτωρ HUGO, καί τοι ἐν προβεβηκυίᾳ διατελῶν ἡλικίᾳ ἐργάζεται ὅμως ἀόκνως πάντοτε. Ἤδη ἐξεπόνησε δύω τόμους ποιήσεων, φέροντας τὸν κάπως ἀλλόκοτον τίτλον· "Οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ πνεύματος". Τὸ ὅλον ποίημα διαιρεῖται εἰς τέσσαρα ᾄσματα, ἐξυμνοῦντα τὴν δραματικήν, τὴν λυρικήν, τὴν ἐπικὴν καὶ τὴν σατυρικὴν ποίησιν.

Καὶ τὸ ἐν Βιέννῃ θέατρον τῆς Αὐλῆς (Burgtheater) θέλει ἑορτάσει τῇ 25 τοῦ προσεχοῦς Μαΐου τὴν ἐπέτειον ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου τῆς Ἱσπανίας ποιητοῦ Καλδερῶνος διὰ καταλλήλου παραστάσεως.

Ὑπάλληλός τις τοῦ τηλεγραφείου τῆς γαλλικῆς πόλεως MACON ἐφεῦρεν ἐσχάτως ἠλεκτρικοαυτογραφικὸν σύστημα τηλεγράφου, δι' οὗ τηλεγραφοῦνται μετὰ φωτογραφικῆς ἀκριβείας ἐπιστολαί, ἔγγραφα, εἰκόνες, μουσικαὶ συνθέσεις κ. τ. λ. Αἱ γενόμεναι δοκιμαὶ ἀπέδειξαν τὴν πρακτικότητα τοῦ συστήματος τούτου.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῆς Μόσχας ἀπεφάσισε νὰ ἐγείρῃ τῷ δολοφονηθέντι αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ Β'. μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον ἐν τῷ Κρεμλίνῳ.

Ἐσυστήθη ἐν Ῥώμῃ κατ' αὐτὰς ἐπιτροπὴ ἐξ ἐπισήμων συγκειμένη ἀνδρῶν ὅπως προπαρασκευάσῃ παγκόσμιον Ἔκθεσιν ἐν τῇ Ἰταλικῇ πρωτευούσῃ διὰ τὸ ἔτος 1886. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως, δοὺξ τῆς Ἀόστης καὶ πρῴην βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας, ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης πρόεδρος.

Κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας τὸ 9/10 τῶν καταβληθέντων ποσῶν πρὸς κάλυψιν τοῦ νέου δανείου τοῦ ἑνὸς δισεκατομμυρίου ἐπιστρέφεται τοῖς διὰ 3 χιλιάδας φράγκων καὶ ἐπέκεινα ἐγγραφεῖσι. Τὸ προκηρυχθὲν δάνειον ἐκαλύφθη δεκαπεντάκις.

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον 1881 θέλει λάβει χώραν ἐν Βενετίᾳ διεθνὴς γεωγραφικὴ σύνοδος, καθ' ἣν θέλουσιν ἀντιπροσωπευθῆ ἐπισήμως σχεδὸν ὅλα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, μηδ' αὐτῆς τῆς Τουρκίας ἐξαιρουμένης· πρὸς δὲ καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἡ Βρασιλία, ἡ Κολομβία, ἡ Περουβία καὶ ἄλλα μικρότερα κράτη. Ἐκτὸς τῆς γεωγραφικῆς ἐκθέσεως θέλει γείνει καὶ ἔκθεσις ἀρχαιολογικὴ καὶ ἐθνογραφική.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Πρίγκηψ Πέτρος τοῦ Ὀλδεμβούργου, στρατηγὸς ἐν τῷ ῥωσσικῷ στρατῷ, γνωστὸς διὰ τὰ εὐγενῆ καὶ φιλανθρωπικὰ αὐτοῦ αἰσθήματα, γεννηθεὶς τῷ 1812 ἐν Πετρουπόλει, τῇ 16 Μαΐου τρ. ἔτ.

DE LA RONCIÈRE DE NOURY, ναύαρχος Γάλλος, γνωστὸς καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα διέμεινεν ὡς ἀρχηγὸς τῆς γαλλικῆς ναυτικῆς μοίρας, ἀπέθ. ἐν Παρισίοις τῇ 15 Μαΐου τρ. ἔτ.

Φραγκίσκος βαρῶνος DINGELSTEDT, διευθυντὴς τοῦ αὐτοκρατ. θεάτρου τῆς Βιέννης, γνωστὸς γενόμενος καὶ ὡς ποιητὴς καὶ ὡς διασκευαστὴς τῶν δραμάτων τοῦ Σαικσπήρου διὰ τὴν γερμανικὴν σκηνήν, ἀπέθ. τῇ 14 Μαΐου ἐ. ἔτ. ἐν Βιέννῃ, ἐν ἡλικίᾳ 67 ἐτῶν.

Ἀριστείδης Κ. Δόσιος, ἄλλοτε διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις ναυτικῆς τραπέζης, ὁ "Ἀρχάγγελος", ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Συρέννῃ παρὰ τοῖς Παρισίοις.

Γκίκας Γκιώνης, εὐπατρίδης Ὑδραῖος, ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις τῇ 27|9 Μαΐου τρ. ἔτ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ CANAL-STR. 3. LEIPZIG.

Für Familien und Lesecirkel, Bibliotheken, Hotels, Cafés und Restaurationen.

Illustrirte Zeitung

Probe-Nummern gratis und franco.

Abonnements-Preis vierteljährlich 6 Mark. — Zu beziehen durch alle Buchhandlungen und Postanstalten.

Expedition der Illustrirten Zeitung in Leipzig.

ΕΣΠΕΡΟΣ

σύγγραμμα περιοδικὸν μετ' εἰκόνων δὶς τοῦ μηνὸς ἐκδιδόμενον

ἐν ΛΕΙΨΙΑι.

Διηγήματα. — Ποιήσεις. — Ἀρχαιολογικά. — Ἀνακαλύψεις. — Ἐπιστημονικά. — Πολιτικαὶ ἐπιθεωρήσεις. — Βιβλιοκρισίαι. — Διάφορα.

Τιμὴ ἐτησία προπληρωμένη Φράγκα 40.

Διὰ τὴν Γερμανίαν μάρκ. 32. Διὰ τὴν Ῥωσσίαν ῥούβλ. 16 ἀργ.

Διεύθυνσις· CANAL-STRASSE 3. LEIPZIG.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

δι' ὅλας τὰς ἐφημερίδας τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ μεταδιδάζει

ὁ Κος **RUDOLPH MOSSE**

ἐν Λειψίᾳ

κατὰ τὴν διατίμησιν.

Δίδει ταὐτοχρόνως πληροφορίας περὶ πάσης καταχωρήσεως εἰς τὰ γνωστότερα φύλλα, φροντίζει περὶ τοποθετήσεως τῶν εἰδοποιήσεων, ἀποστέλλει δοκίμια ἐπὶ διαρκῶν ἀγγελιῶν, παρέχει συγκαταβατικὰς τιμὰς ἐπὶ μεγαλειτέρων παραγγελιῶν.

Προνομιοῦχον Γραφεῖον εἰδοποιήσεων διὰ τὰς ἑξῆς ἐφημερίδας·

Berliner Tageblatt. Deutsches Montagsblatt. Bazar. Kladderadatsch. Fliegende Blätter. Schalk. Wiener Figaro. Allg. Zeitung des Judenthums. Milit. Wochenblatt. Aerztliches Vereinsblatt. Militär-Zeitung. Jahrbücher für die deutsche Armee. Parole. Industrie-Blätter. Gewerbehalle. Haarmann's Zeitschrift für Bauhandw. Süddeutsche Bauzeitung. Zeitschrift für Baukunde. Pract. Maschinen-Constr. Illustrirte Jagdzeitung. Zeitschrift der landw. Vereine in Baiern. Allgem. homöop. Zeitung. Levysohn's Ziehungsliste.

Ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν Γερμανίαν·

New-Yorker Puck. Niederl. Handels- und Schiffs-Zeitung. Daily Telegraph. British Trade Journal. Examiner and Times, Manchester. Weekly Times, Manchester. La Cité, London. Nutiden, Kopenhagen. L'Art, Paris. La nouvelle revue, Paris. American Register, London. Gallignani's Messenger. L'Indépendance belge. Wiener Allgem. Zeitung. New-York Herald.

☞ ***Κατάλογοι περὶ ὅλων τῶν περιοδικῶν τοῦ κόσμου πέμπονται δωρεὰν καὶ ἐλεύθ. ταχυδρομικοῦ τέλους.***

ΕΙΚΟΝΕΣ BOGAERTS.

Νέα ἐφεύρεσις, προνομιοῦχος ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ· Ὁ Κος HENRI BOGAERTS ἐκ Bois-le-Duc (τῆς Ὁλλανδίας) εὗρε νέαν μέθοδον τῆς τῶν εἰκόνων ἐκτυπώσεως, ἥτις κατὰ τὰ ὑποδειχθέντα ἡμῖν δείγματα παράγει ὄντως ἀξιοθαύμαστα ἀποτελέσματα, καὶ μιμεῖται τοσοῦτον ἐπιτηδείως τὰς ἐλαιογραφίας, ὅσον τοῦτο οὐδέποτε ἐπετεύχθη διὰ τοῦ μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει συστήματος τῆς Χρωμολιθογραφίας, καίτοι καταβαλλομένης ὅλης τῆς δυνατῆς ἐπιμελείας περὶ τὴν στίλπνωσιν καὶ τὴν ἐκτύπωσιν. Ἡ peinture Bogaerts, ὡς ὁ ἐφευρετὴς ὠνόμασε τὴν νέαν αὐτοῦ μέθοδον, ἐκτελεῖται ἀδιακρίτως ἐπὶ πανίου καὶ ἐπὶ ξύλου, ὄχι ὡς πρότερον ἐπὶ χάρτου, καί, τὸ περιεργότερον, μεταδίδει τοσοῦτον πιστῶς καὶ τὴν ἔκφρασιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐλαιογραφίας, ὥστε καὶ αὐτὰ τὰ ἐξέχοντα μέρη τῆς εἰκόνος παρουσιάζονται καθαρὰ καὶ οὕτως εἰπεῖν ψηλαφητά· Πῶς τοῦτο κατορθοῦται δὲν εἶναι γνωστόν, ὅτι ὅμως κατορθοῦται, τοῦτο ἀποδεικνύουσι πᾶσαι αἱ μέχρι τοῦδε δημοσιευθεῖσαι εἰκόνες. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ πρωτοτύπου καὶ τοῦ μηχανικοῦ τούτου ἀντιγράφου εἶναι ἐντελῶς δυσδιάκριτος εἰς τὸν ἀγύμναστον ὀφθαλμόν, μόλις δὲ διακρίνεται ὑπὸ εἰδήμονος καλλιτέχνου. Αἱ τιμαὶ μέτριαι (25 φράγκα ἑκάστη εἰκών) "Ἐφημερ· τῆς Κολωνίας τῆς 19 Μαρτίου 1881."

Ὁ εἰκονογραφημένος κατάλογος ἀποστέλλεται δωρεὰν καὶ ἐλεύθ. ταχυδρ. Πᾶσα παραγγελία ἐκτελεῖται ἐλευθ. ταχυδρ. δι' ὅλην τὴν Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν.

EAU MINÉRALE NATURELLE DE

VICHY

PROPRIÉTÉ DE L'ÉTAT FRANÇAIS

DÉSIGNATION ET APPLICATION DES DIVERSES SOURCES

GRANDE-GRILLE. — Affections lymphatiques, maladies des voies digestives, engorgements du foie et de la rate, obstructions viscérales, calculs biliaires, etc.

HOPITAL. — Affections des voies digestives, pesanteur d'estomac, digestion difficile, inappétence, astralgie, dyspepsie.

CÉLESTINS. — Affections des reins, de la vessie, gravelle, calculs, goutte, diabète, albuminerie.

HAUTERIVE. — Mêmes propriétés que la source des Célestins.

EXIGER le NOM de la SOURCE sur la CAPSULE

Chaque bouteille est en outre revêtue d'une étiquette portant dans le papier, imprimé en bleu, les mots

PROPRIÉTÉ ET CONTROLE DE L'ETAT

PASTILLES DIGESTIVES fabriquées avec les Sels extraits des Sources. Elles sont: d'un goût agréable et d'un effet certain contre les aigreurs et digestions difficiles.

SELS DE VICHY POUR BAINS. Un Rouleau pour un Bain, pour les personnes ne pouvant se rendre à Vichy.

Pour éviter les contrefaçons, exiger sur les Boîtes de Pastilles et les Rouleaux de Sels pour Bains, la marque de la Compagnie.

Les Eaux et Produits ci-dessus se trouvent à Nice, chez M. Thaon, 52, rue Giofredo. — A. Cannes, chez M. Félix Servelli, 54, rue d'Antibes.

Soeben erschien und ist durch alle Postanstalten des **Weltpostvereins** für das **Vierteljahrs-Abonnement** von **1 Mark** zu beziehen:

WELTPOST. ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ.

Blätter

für deutsche Auswanderung, Colonisation und Weltverkehr.

1. Heft.

☛ *Neue illustrirte volksthümliche Monatsschrift zur Unterhaltung und Belehrung.* ☚

Herausgeber: *Richard Lesser*, Leipzig. — **Mitarbeiter** u. A.: *Dr. C. Beyer*, Stuttgart. — Oberst *Otto von Corvin*, Leipzig. — *Hans Friedemann*, Leipzig. — Pastor *Dr. Grundemann*, Mörz. — *Ernst Haynel*, Leipzig. — *Max Horwitz*, Berlin. — *Dr. J. Pervanoglu*, Leipzig. — Ministerialrath *Dr. Karl von Scherzer*. — *Ernst von Weber*, Dresden. — *A. Woldt*, Berlin. — Hofrath *Dr. von Zoller*, Stuttgart etc.

Inhalt: *Garfield*, Präsident der Vereinigten Staaten (mit Bild). — *Der Auswanderungsstrom* von der Heimath bis New-York (enthaltend wichtige Winke u. Rathschläge für Auswanderer). — *Weltverkehr*. — *Religionsfreiheit und Religionsfrieden* in den Verein. Staaten. — *Die Deutschen in Griechenland*. — *Amerikanische Städtebilder I:* St. Louis (mit Bild). — Echo aus allen Welttheilen. — Weltmarkt etc. etc.

Durch alle Buchhandlungen zu beziehen und direct vom **Weltpost-Verlag, Leipzig.**

Culturbilder aus Griechenland

von **Dr. J. Pervanoglu.**

Mit einem Vorwort von *A. R. Rangabé*, griech. Gesandten in Berlin.

Verlag von Wilhelm Friedrich in Leipzig.

Haasenstein & Vogler.

Γραφεῖον δημοσιεύσεων

ΕΝ ΛΕΙΨΙΑι

καὶ ἐν ταῖς μεγαλειτέραις πόλεσι τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Ἑλβετίας.

Τὸ ἀρχαιότερον καὶ γνωστότερον

πάντων τῶν γραφείων τοιούτου εἴδους. Ταχεῖα ἐκτέλεσις πάσης παραγγελίας δι' ὅλας τὰς ἐφημερίδας τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καθ' ὡρισμένην διατίμησιν.

Μεγάλη συγκατάβασις ἐπὶ μεγαλειτέρων παραγγελιῶν.

ΑΣΜΑΤΑ ΚΡΗΤΙΚΑ

μετὰ

ΔΙΣΤΙΧΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ.

Kretas Volkslieder

nebst

Distichen und Sprichwörtern

in der Ursprache mit Glossar

herausgegeben

von

Anton Jeannaraki

Leipzig: F. A. Brockhaus 1876.

Φάρμακον τονικὸν τοῦ στομάχου

τοῦ **Dr. Bergelt,**

κατασκευάζεται γνήσιον παρὰ τοῦ Κου **Ῥιχάρδου Βαουμάγερ ἐν Glauchau.**

Εὑρίσκεται καὶ παρὰ πλείστοις ἐμπόροις ἀποικιακῶν ὡς καὶ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς παντοπωλείοις.

Ο ΕΚΑΤΟΓΓΡΑΦΟΣ

ἀνατυπόνει 50 μέχρι 150 κις καὶ διὰ μελάνης καὶ διὰ τῶν ποικιλωτέρων χρωμάτων (Haber μετάλλια ἀξίας). Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας καὶ δείγματα ἀπευθυντέον εἰς τὸ

γραφεῖον τοῦ Ἑκατογγράφου

(Λονδῖνον. 135 Cheapside) ἢ πρὸς τοὺς Κους ***ἀδελφοὺς Μαρίνου εἰς Ἀθήνας.***

THE HEKTOGRAPH

(ὁ Ἑκατόγγραφος) is still unrivalled for obtaining 50 to 150 Duplicates in indelible black and various coloured inks. (Haber's Prize medals.) Write for particulars and specimen,

Hektograph Depot 135 Cheapside.

London, or Messrs Marino Broth. — Athen.

Συντάκτης· Δρ. Ι. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ ἐν ΛΕΙΨΙΑι. CANAL-STR. 3.

Χαρτοπωλεῖον· Β. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ ἐν Βερολίνῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ ἐν Λειψίᾳ.